

ВИБОРИ РЕКТОРА ТДМУ ВІДБУДУТЬСЯ 25 СІЧНЯ 2008 РОКУ

Стр. 2-5

ГЛАВЕ
ТДМУ – СЕРЕД
НАЙКРАЩИХ ЗАКЛАДІВ
МЕДОСВІТИ КРАЇНИ



24 грудня у приміщенні Торгово-промислової палати України відбулися урочистості, присвячені презентації книги «Найкращі заклади медичної освіти України». У виданні Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського названий одним з флагманів впровадження новітніх освітніх технологій у навчальний процес. З рук заступника міністра охорони здоров'я України Сергія Бережного наш університет отримав пам'ятну відзнаку «Медичний олімп», а ректор, член-кореспондент АМН України, професор Л.Я. Ковальчук – нагороджений дипломом «За значний внесок у розвиток медичної освіти України».

(Вл. інформація)

ВІДМІННИКИ НАВЧАННЯ

АГІТН

**КОРЕКТИВИ
НАВЧАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУ ЗА
РЕЗУЛЬТАТАМИ
ЗУСТРІЧІ РЕКТОРА ЗІ
СТУДЕНТАМИ
СТОМАТОЛОГІЧНОГО
ФАКУЛЬТЕТУ**

Ректор зазначив, що багато часу на практичному занятті студенти факультету витрачають на описування навичок, а не на їх виконання на пацієнтах, фантомах, муляжах, що не забезпечує належної якості опанування студентами практичних навичок. Студенти навіть напередодні заняття вдома роблять письмові заготовки, щоб менше писати на практичній частині заняття. Це неправильний підхід до організації навчального процесу.

Леонід Якимович сказав, що відтепер припиняється практика написання студентами практичної роботи на стоматологічному факультеті. Студенти повинні з 9-00 години до 12-00 години працювати за стоматологічними установками з пацієнтами, а також біля муляжів, фантомів, тренажерів. Були запропоновані зразки методичних вказівок для студентів, в яких передбачено чітко вказувати місце проведення заняття, матеріально-технічне забезпечення на одного студента приладами, інструментами та витратними матеріалами, опис методики практичної роботи. При сприянні головного стоматолога частину тем практичних занять можна буде проводити на базах стоматологічних закладів м. Тернополя.

Детальніше чайте на стор. 2

ЛЕКЦІЇ

15 лютого 2008 р. відбудеться лекція для іноземних студентів п'ятого курсу медичного факультету за фахом «Урологія» на тему: «Гострий піелонефрит».

Лекція відбудеться в аудиторії №1 – з 14⁰⁰ до 15⁰⁰.

Лектор – Мисак А.І., к.м.н., доцент кафедри хірургії з курсом урології та анестезіології.

22 січня 2008 року відбудеться лекція для лікарів-інтернів із фаху «Внутрішні хвороби» на тему: «Хронічні захворювання печінки».

Конференц-зала поліклініки Тернопільської міської комунальної лікарні № 2 з 9⁰⁰ до 10⁴⁰.

Лектор – Самогальська О.Є., д.м.н., доцент кафедри терапії і сімейної медицини ФПО.



Марія БАБІЙ, студентка медичного факультету

**ПЕРЕДПЛАТНІТЬ
ГАЗЕТУ**



ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА
на один місяць – 3 грн 10 коп;
на півріччя – 18 грн 60 коп;
на рік – 37 грн 20 коп.

Передплатити газету можна
у будь-якому відділенні зв'язку

ІНДЕКС 23292

ЮВІЛЕЙ НАРОДНОЇ ОЗДОРОВНИЦІ

Сьогодні про Микулинецьку обласну фізіотерапевтичну лікарню реабілітації знають не тільки за межами області, але й за межами України, адже приїжджають сюди зміцнювати здоров'я з Росії, Польщі, Італії. Тому таким багатолюдним було урочисте святкування 40-річчя з часу заснування лікарні. Приїхали привітати колектив представники обласної та районної влади, обласного управління охорони здоров'я, колеги-лікарі, шефи і привезли з собою грамоти, подяки, подарунки. Особливо багато добрих слів адресували у цей день головному лікарю Зіновію Ясеніку, який багато робить для того, щоб лікарня ста-

ла закладом сучасного зразка. А головним набутком всього колективу є те, що за чотири десятиліття кваліфікаційну медичну допомогу тут отримали майже 130 тисяч хворих. Вони на собі відчули чудодійну дію сірководневої мінеральної води і торфових грязей, найрізноманітніших фізіотерапевтичних процедур. А ще дуже важливо те, що Микулинецька лікарня впродовж всього існування залишається справді народною оздоровницею, доступною для найбільш соціально незахищених верств населення.

Ганна МИКОЛАЕНКО

ВИБОРИ РЕКТОРА ТДМУ ВІДБУДУТЬСЯ 25 СІЧНЯ 2008 РОКУ

– Чим обумовлено переобрання на посаду ректора університету?

– Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» та Статуту університету ректор працює на своїй посаді п'ятирічний термін. Після його закінчення Міністерство охорони здоров'я України, якому підпорядкований вищий навчальний заклад, оголошує конкурс на посаду ректора.

Згідно з контрактом, укладеним 27 грудня 2002 року, повноваження ректора, члена-кореспондента АМН України, професора Л.Я. Ковальчука закінчувалися 27 грудня 2007 року. У зв'язку з цим Вчена рада університету 6 листопада 2007 року ухвалила рішення про проведення виборів ректора на конференції трудового колективу університету як вищого колегіального органу громадського самоврядування вищого навчального закладу 28 грудня 2007 року.

Оголошення про конкурс на заміщення посади ректора Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського Міністерство охорони здоров'я України опублікувало у всеукраїнській газеті «Ваше здоров'я» 16 листопада 2007 року. Заяви від кандидатів на посаду ректора протягом місяця приймало Міністерство охорони здоров'я України, а не університету. За рекомендацією МОЗ України дата проведення конференції трудового колективу з приводу обрання ректора рішенням Вчені ради університету від 25 грудня 2007 року була перенесена на 25 січня 2008 року.

– Чи є при виборах на посаду ректора вищого навчального закладу обмеження щодо віку та терміну переведування на посаді?

– Згідно із Законом України «Про вищу освіту», обмежень щодо терміну переведування на посаді ректора немає, а граничний вік кандидата на посаду керівника

У зв'язку з виборами ректора Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського наш кореспондент узяв інтерв'ю у професора кафедри патологічної фізіології Ю.І. Бондаренка – голови оргкомітету з підготовки до конференції трудового колективу ТДМУ, який затверджений рішенням Вчені ради 25 грудня 2007 року.

вищого навчального закладу не може перевищувати шістдесят п'ять років. При цьому хочу зазначити таке. В Законі вказано, що кандидат на посаду керівника навчального закладу третього або четвертого рівня акредитації повинен бути громадянином України, вільно володіти українською мовою, мати вчене звання професора, науковий ступінь доктора або кандидата наук і стаж науково-педагогічної діяльності не менше, ніж десять років.

– Як формується склад делегатів конференції трудового колективу, яка уповноважена обирати ректора?

– Делегати конференції трудового колективу були обрані згідно із Законом України «Про вищу освіту» і Статутом університету на загальних зборах усіх основних структурних підрозділів (на медичному факультеті, враховуючи велику кількість працівників, – на конференції трудового колективу факультету), а також на загальних зборах студентів усіх факультетів. Попереднє висунення кандидатур для обрання делегатами конференції трудового колективу університету проводили на зборах науково-педагогічних працівників базових структурних підрозділів – кафедр, а також на загальних зборах іншої групи працівників – лаборантів кафедр.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» не менше, ніж 75% загальної чисельності делегатів конференції трудового колективу повинні становити науково-педагогічні працівники університету. У зв'язку з цим Статут університету

представництво на конференцію визначає пропорційно до кількості членів колективів підрозділів за квотою: один делегат від чотирьох науково-педагогічних працівників та один делегат від двадцяти працівників інших категорій.

– Яка процедура проведення виборів?

– Вибори ректора на конференції трудового колективу університету проводять таємним голосуванням, причому кожен делегат може голосувати лише за одну кандидатуру.

Для проведення конференції трудового колективу обирається робоча президія, секретаріат, мандатна та лічильна комісія, комісія з підготовки проектів рішень. Конференцію вважають правочиною, якщо в ній беруть участь дві третини від загальної кількості обраних делегатів.

25 грудня 2007 року Вчена рада університету своїм рішенням затвердила оргкомітет з підготовки конференції трудового колективу та комісію, яка буде відповідати за виготовлення для таємного голосування необхідної кількості бюллетенів по виборах претендентів на посаду ректора.

Виготовлення бюллетенів комісія проводить безпосередньо під час конференції. Виготовлені бюллетені проштампуються з титульного боку печаткою канцелярії. Проштамповані бюллетені опечатують у конвертах. Місце склеювання конвертів підписують усі члени комісії з виготовлення бюллетенів і скріплюють печаткою канцелярії. Конверти з бюллетенями розпечатують у приміщенні, де проводять конференцію, в присутності усіх членів комісії

з виготовлення бюллетенів та членів лічильної комісії, обраної конференцією трудового колективу. Розпечатані бюллетені передають голові лічильної комісії.

Лічильна комісія зорганізовує проведення таємного голосування, підраховує голоси та оголошує результати голосування, які затверджують делегати конференції. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» конференція трудового колективу обирає та рекомендує Міністерству охорони здоров'я України кандидатури претендентів на посаду ректора, які під час голосування набрали не менше, ніж 30% голосів від статутного складу конференції трудового колективу. Міністерство охорони здоров'я України зобов'язане призначити одну з рекомендованих кандидатур на посаду ректора терміном до п'яти років на умовах контракту. У разі, якщо жоден з претендентів на посаду ректора не набрав у першому тури потрібної кількості голосів (30% від статутного складу конференції трудового колективу), проводять другий тур виборів. До голосування у другому туру допускають не більше двох кандидатів з тих, хто набрав у першому тури найбільшу кількість голосів. Якщо у другому тури виборів жоден з кандидатів на посаду керівника не набрав 30% голосів, конкурс оголошують повторно.

– Як буде забезпечено гласність підготовки та проведення виборів ректора?

– По-перше, реалізацією цього буде публікація в газеті нашого інтерв'ю, а також біографії і програм дій кандидатів на посаду ректора. Крім того, на конференції будуть представники Міністерства охорони здоров'я України, запрошенні представники Тернопільської обласної державної адміністрації, обласної та міської рад, засобів масової інформації.

ЗУСТРІЧ

КОРЕКТИВИ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗУСТРІЧІ РЕКТОРА ЗІ СТУДЕНТАМИ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

13 грудня 2007 року відбулася зустріч ректора ТДМУ, члена-кореспондента АМН України, професора Л.Я. Ковальчука зі студентами стоматологічного факультету, на якій вони поставили чимало запитань. Ректор дав вичерпну відповідь на ці питання та доручив проректорам і декану факультету підготувати відповідні розпорядження на виконання і розв'язання поставлених проблем.

10 січня 2008 року Леонід Якимович Ковальчук зустрівся з викладачами стоматологічного факультету. На зустрічі був присутній радник ректора, головний стоматолог обласного управління охорони здоров'я О.Д. Кухарчук.

Ректор привітав колектив факультету з Новим роком, Різдвяними святами, побажав успіхів у викладацькій діяльності. Леонід Якимович Ковальчук зупинився на трохи питаннях:

- кадрове забезпечення факультету;
- видавнича діяльність працівників факультету;
- методичне забезпечення практичних занять.

З першого питання Леонід Якимович зазначив, що колектив факультету складається переважно з молодих викладачів. Ріст наукових кadrів – пріоритетний на-

прямок розвитку факультету, а тому найважливішим завданням є затвердження тем наукових робіт викладачів, а у кого затверджені – активна робота зі здобуттям наукового ступеня. Викладачам, в яких є науковий ступінь кандидата наук, необхідно найближчим часом затвердити теми докторських дисертацій. Таким викладачам сприяння і допомога від наукового відділу буде максимальна. Наукова діяльність – невід'ємна частина будь-якого викладача і без неї неможливе зростання справжнього фахівця.

З питання, що стосується видавничої діяльності, Леонід Якимович зазначив, що наш навчальний заклад – один з небагатьох в Україні, де мають видавництво з власною поліграфічною базою. Це дозволило нашому університету забезпечити власними виданнями навчальної літератури вищі медичні навчальні заклади України III-IV рівнів акредитації майже на 90% та I-II рівнів акредитації майже на 80%. У перспективі цей показник планується довести до 100%. Стоматологічний факультет не повинен залишатись останньою. Завданням факультету на найближчі роки є забезпечення стоматологічних дисциплін навчальними підручниками та посібниками власного видання, як мінімум на 30%.

З третього питання ректор зупинився на особливостях проведення практичної частини занять та написанні методичних рекомендацій до них. Леонід Якимович зазначив, що багато часу на практичному занятті студенти факультету витрачають на описування навичок, а не на їх виконання на пацієнтах, фантомах, муляжах, що не забезпечує належної якості опанування студентами практичних навичок. Студенти навіть напередодні заняття вдома роблять письмові заготовки, щоб менше писати на практичній частині заняття. Це неправильний підхід до організації навчального процесу. Ректор сказав, що відтепер припиняється практика написання студентами практичної роботи на стоматологічному факультеті. Студенти повинні з 9-00 години до 12-00 години працювати за стоматологічними установками з пацієнтами, а також біля муляжів, фантомів, тренажерів. Якщо кількість навичок, що зазначені у навчальній програмі, не дає можливості опанувати їх всі на занятті, тоді, що не опановані, переносяться на по-зааудиторну роботу студента. Як свідчить досвід європейських навчальних закладів, студент повинен бути активним учасником навчального процесу і в позааудиторний час самостійно знайти можливості

освоїти практичні навички або в університетській стоматологічній клініці, або в стоматологічному кабінеті, або у фантомному класі на кафедрі. Були запропоновані зразки методичних вказівок для студентів, в яких передбачено чітко вказувати місце проведення заняття, матеріально-технічне забезпечення на одного студента приладами, інструментами та витратними матеріалами, опис методики практичної роботи. При сприянні головного стоматолога частину тем практичних занять можна буде проводити на базах стоматологічних закладів м. Тернополя.

Для якісного забезпечення навчального процесу найближчим часом буде належно оснащено зуботехнічну лабораторію, в якій можна буде проводити виготовлення зубних протезів, що покращить показники лікувальної роботи. Планується проведення тендеру із закупівлі 15 стоматологічних установок, радіовізографа, ортопантомографа та іншого устаткування й матеріалів.

Ректор подякував колективу за проведену роботу, відповів на запитання та побажав плідної роботи.

**Ігор МИСУЛА,
проректор ТДМУ**

ВИБОРИ РЕКТОРА ТДМУ ВІДБУДУТЬСЯ 25 СІЧНЯ 2008 РОКУ



**ЯШАН
Олександр Іванович**

Біографічна довідка

О.І. Яшан народився в м. Києві 5 вересня 1963 року. 1967 року разом із сім'єю переїхав у м. Тернопіль, де 1970 року почав навчатися в середній школі № 3 з посиленним вивченням англійської мови. 1980 року після закінчення школи вступив у Тернопільський медичний інститут (тепер Тернопільський державний медичний університет імені І.Я. Горбачевського), який закінчив з відзнакою 1986 р. за спеціальністю «Лікувальна справа».

1986-1987 рр. - лікар-інтерн Тернопільської обласної клінічної лі-

карні. Після закінчення інтернатури отримав спеціальність лікаря-оториноларинголога. З 1987 до 1988 рр. працював лікарем-оториноларингологом у Теребовлянській центральній районній лікарні, з 1988 до 1994 рр. - ЛОР-лікарем медико-санітарної частини Тернопільського комбайнового заводу. 1993 р захистив кандидатську дисертацію.

З лютого 1994 р. працював асистентом курсу оториноларингології Тернопільської медичної академії ім. І.Я. Горбачевського. 2002 року захистив докторську дисертацію та

отримав диплом доктора наук. 2003 року став доцентом кафедри оториноларингології та офтальмології Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, а 2004 р. - професором цієї ж кафедри. З березня 2006 року - завідувач кафедри оториноларингології, офтальмології та нейрохірургії; з жовтня 2006 року - проректор з лікувальної роботи.

Стаж педагогічної роботи у вищому навчальному закладі - 12 років. Автор 96 наукових робіт, у тому числі підручника «Медсестринство в оториноларингології» та компакт-диска «Оториноларингологія». Отримав 8 патентів України на винаходи. 1996, 2001 та 2006 рр. атестований Міністерством охорони здоров'я України на «вищу» атестаційну категорію за спеціальністю «Отоларингологія».

ПРОГРАМА ДІЙ НА 2008-2012 РОКИ

Наш Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського перебуває у динамічному розвитку. І ці вибори ректора є прямим підтвердженням демократичних змін, що відбулися в державі, які не обмежують і наш ВНЗ.

НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Останні роки були для нас надзвичайно плідними, сповненими наполегливої праці викладачів, студентів, всього колективу університету, у результаті чого наш ВНЗ по праву став флагманом вітчизняної медичної освіти, і, вважаю, що такого темпу розвитку повинні дотримуватися і в наступні п'ять років. Кілька років тому ми прийняли концепцію розвитку нашого університету й впровадили нову навчальну систему, яка суттєво наблизила нас до європейських стандартів освіти. І ця робота ще не завершена. Звичайно, ці освітні новації поки що вимагають ретельного аналізу і життя розставить на своїй місці, що з нового є доцільним, а що - слід переглянути. Як казали наші колеги з Віденського медичного університету: «У Вас буде свій власний шлях, який повинен врахувати як європейський, світовий, так і власний історичний досвід, і не чекайте, що це все буде легко».

Рух вперед завжди є нелегким завданням, набагато простіше бути непримітним, і, як кажуть, «не висовуватися», та чи це те, чого хочемо?

Я буду всіляко сприяти тому, щоб університет якомога швидше інтегрувався в європейський та світовий медичний освітній простір.

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

кожного університету - це обличчя ВНЗ в очах наукової громадськості. Зараз наука «робиться» не одинаками, а творчими колективами, яких в Тернопільському державному медичному університеті є достатньо. Першочерговим завданням реорганізації наукової діяльності університету є переход від фінансування за рахунок бюджету до фінансування за рахунок цільових державних програм та отриманих грантів. Співробітники, які отримали грант на науко-

в розробку, повинні мати достатньо часу і можливостей для наукової діяльності. Планую розробити «Положення про грантові дослідження», що дозволить вивільнити час саме для наукової роботи, за рахунок зменшення педагогічного навантаження.

Сучасні дослідження вимагають супутніх капіталовкладень. Для існуючих в університеті лабораторій слід закупити нове обладнання, яке дозволить виконувати дослідження на сучасному науковому рівні. Перспективним, на мій погляд, є створення лабораторії вирощування клітинних і тканинних культур. Дослідження стовбурових клітин - це галузь медичної науки, що дозволяє проводити як фундаментальні дослідження, так і мати супутній вихід у практику, тобто об'єднати зусилля більшості теоретичних та клінічних кафедр для супутового прориву у цій сфері.

Створення або дооснащення факультетських чи кафедральних лабораторій дозволить проводити вузькоспеціалізовані дослідження за запланованими темами. Планую подальший розвиток студентської науки. З цією метою вже розроблені програми «Студент - майбутній фахівець високого рівня кваліфікації» та «Студентська наука і профорієнтоване навчання», потрібно лише забезпечити їх реалізацію.

Хочеться вірити, що в наступні п'ять років темпи розвитку науки не знизяться й наш університет залишиться в авангарді вищої медичної освіти та науки України.

ЛІКУВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

є більшою для мене сферою інтересів, адже вже понад рік працюю проректором з лікувальної роботи. Стратегічним напрямком розвитку клінічних кафедр ТДМУ є доведення виконання лікувально-профілактичної роботи професорсько-викладацьким складом клінічних кафедр до європейських і загальносвітових рівнів та стандартів. Будемо намагатися реалізовувати прогресивні ідеї та ініціативи, щоб досягнути такого рівня медичної допомоги, який би влаштовував як хворих, так і спів-

робітників кафедр. Це завдання тісно пов'язане з активним запровадженням сучасних лікувально-діагностичних технологій, які дозволяють нашим пацієнтам отримувати високоякісну медичну допомогу. Звичайно, це з одного боку, вимагає значних капіталовкладень для придбання коштовного медичного обладнання. З іншого - необхідно якісно підвищити фаховий рівень спеціалістів нашого університету, що передбачає стажування в провідних клініках Європи та Америки для оволодіння передовими технологіями. Вирішенню цих завдань дозволить переворити університетські клініки на найсучасніші лікувально-профілактичні заклади міста і області та в більшості медичних спеціальностей вийти на передові позиції в Україні.

Звичайно, гармонійний розвиток клінічних баз неможливий без тісної співпраці університету з обласним і міським управліннями охорони здоров'я, а також при активній участі лікувально-профілактичних закладів регіону, на базі яких розташовані більшість клінічних кафедр університету. Серед пріоритетних напрямків розвитку клінічних баз вважаю повний переход на лікування хвороб із згідно з європейськими та українськими стандартами.

Сучасний лікувальний процес передбачає потужну діагностичну базу. Створені в університеті лабораторії дозволяють виконувати клінічні дослідження на найсучаснішому рівні (проточна цитофлюорометрія, полімеразно-ланцюгова реакція, імуноферментні методи тощо). Така діяльність дозволить впроваджувати сучасні наукові розробки в практику медичних закладів.

Основний прогрес сучасної медицини лежить в сфері впровадження хірургічних підходів у лікування хвороб, які традиційно вважались терапевтичними. Тому пріоритетним завданням вважаю запровадження сучасних оперативних методик, якими володіють провідні клініки Європи та світу. В хірургії - це ширше застосування малойнвазивних ен-

доскопічних технологій при хворобах черевної порожнини, грудної клітки, черепа, суглобів, а також ендоскопічна симптоматія. Торакальна хірургія - інший напрямок пріоритетів. Серед найрезультативніших методик - ангіографічна вазобалонна ділятація коронарних артерій з наступним стентуванням при ішемічній хворобі серця. Інші хірургічні спеціальності також чекають нових підходів. В отоларингології - це кохлеарна імплантация (відновлення слуху у практично глухих людей), в офтальмології - факоемільсіфікація (малотравматичне видалення кришталіка), в ортопедії - блокуючий остеосинтез довгих кісток скелета. В онкології реальним є впровадження методів доклінічної діагностики первинних пухлин і метастатичних процесів з використанням УЗД-методик одночасно з комп'ютерними технологіями, імуногістохімією та флюорисцентною мікроскопією.

Кардіологія - та галузь медицини, де зараз відбуваються найважливіші зміни. Серед методик, які реально запровадити найближчим часом, є оцінка морфо-функціонального стану сонніх артерій ультразвуковим методом для визначення ризику серцево-судинних подій у хворих на ІХС; дослідження С-реактивного протеїну, інтерлейкіну та туморекротичного фактора у хворих на ішемічну кардіопатію. В гастроenterології зусилля слід прикладти для впровадження в університеті методик визначення еластази-1 в крові і в калі при хронічних панкреатитах, визначення гелікобактера в шлунку з допомогою дихального теста.

Головним завданням в педіатрії вважаю остаточне налагодження технологій виходжування передчасно народжених дітей з масою 500 г. В акушерстві реальним, на мій погляд, є започаткування репродуктивної медицини, адже більшість з необхідного обладнання та методик вже є реальністю в університеті (лапароскопія, цитологія, наявність кріобанку спермі).

Стоматологія - це також один з основних напрямків реорганізації лікувальної роботи. Реальним на сучасному етапі є створення на базі стоматологічного факультету потужної стоматологічної поліклініки, оснащеної радіовізографом та ортопантомографом. До складу цієї поліклініки буде входити також сучасна

зуботехнічна лабораторія, що дозволить надавати безкоштовні стоматологічні послуги співробітникам та студентам університету.

Тут не перераховані всі медичні спеціальності, в яких реально налагодити нові сучасні методики, та твердо переконаний, що медичний ВНЗ повинен бути відомим передусім новітніми медичними технологіями, які дозволяють нашим пацієнтам отримувати весь спектр сучасних медичних послуг.

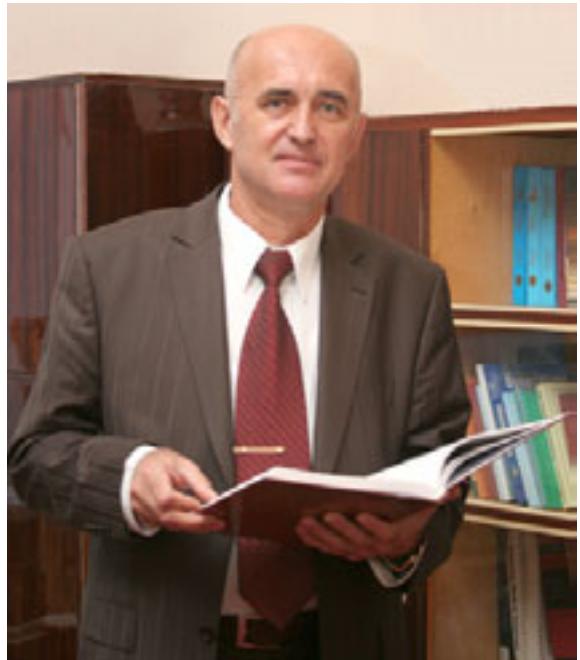
Тернопільський державний медичний університет імені І.Я. Горбачевського - величезне господарство, утримання якого на належному рівні вимагає копіткої повсякденної роботи. Матеріально-технічна база, що об'єднує 18 будівель, розташованих в обласному центрі, та 14 будівель і споруд НОК «Червона калина», вимагає постійного контролю та матеріально-технічної підтримки, що є обов'язковим об'єктом нагляду керівника.

ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Усім зрозуміло, що без достатніх грошей неможливо адекватно забезпечити ні навчальний процес, ні наукову, ні клінічну діяльність. Фінансування університету проводиться за двома видами - державне (загальний фонд) та власні надходження (спеціальний фонд). На державне фінансування вплинути переважно не можливо, тому головним завданням ректора є збільшення власних надходжень. Це досягається за рахунок підвищення плати за навчання студентів, інтернів та курсантів, а також за рахунок залучення більшої кількості контрактних студентів, особливо іноземців. Лише в університет з високим міжнародним рейтингом будуть їхати студенти з інших держав для навчання. Тому ім'я нашого ВНЗ на вітчизняному та світовому освітньому ринку є тією золотою жилою, яка повинна забезпечити належний розвиток навчальної, наукової, лікувальної та господарської сфері.

Розумію, що моя програма є власним поглядом на відлагоджений механізм, що вже сформувався в університеті. Лише гармонійний розвиток всіх досягнутих наробок та впровадження в життя нового та ефективного дозволить дійсно переворити наш університет на ВНЗ сучасного європейського рівня.

ВИБОРИ РЕКТОРА ТДМУ ВІДБУДУТЬСЯ 25 СІЧНЯ 2008 РОКУ



**КОВАЛЬЧУК
Леонід Якимович**

Біографічна довідка

Л.Я. Ковальчук народився 15 березня 1947 р. у с. Тернівка Ізяславського району Хмельницької області в багатодітній селянській сім'ї. 1966 року закінчив Бережанське медичне училище, а 1973 р. – Тернопільський медичний інститут. 1973–74 рр. – лікар-інтерн Тернопільської обласної лікарні. 1974–75 рр. – хірург дільничної лікарні с. Устя-Зелене Тернопільської області. 1975–78 рр. – завідувач хірургічного відділення Великодедеркальської районної лікарні Тернопільської області. 1977 року захистив кандидатську дисертацію. 1978–80 рр. – завідувач хірургічного відділення Знам'янської центральної районної лікарні Кіровоградської обл. 1981–83 рр. – асистент кафедри хірургії факультету післядипломної освіти Тернопільського медінституту. 1983–87 рр. – головний хірург Тернопільського облздороввідділу. 1988 року захистив докторську дисертацію. 1987–97 рр. – завідувач кафедри шпитальної хірургії, одночасно з 1994 р. – проректор з лікувальної роботи, з 1997 р. – ректор Тернопільської державної медичної академії (з 2004 р. – університет) імені І.Я. Горбачевського.

Л.Я. Ковальчук очолює асоціацію хірургів Тернопільщини, головний редактор журналу «Шпитальна хірургія»; автор понад 200 наукових праць, у т. ч. 6 монографій, 4 атласів, 5 підручників і навчальних посібників, 27 винаходів і патентів. Підготував 6 докторів і 28 кандидатів наук.

Професор Л.Я. Ковальчук удостоєний почесних звань «Заслужений діяч науки і техніки України» і «Заслужений працівник освіти України», обраний членом-кореспондентом Академії медичних наук України, нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, Почесними грамотами Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, визнаний «Людиною року» міста Тернополя (2002р.), занесений у Золоту книгу еліти України.

ПРОГРАМА ДІЙ НА 2008-2012 РОКИ

У діяльності ректорату користувається Концепцією розвитку Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського (інтеграція у світовий медичний освітній простір), затвердженою рішенням Вченої ради університету від 27.06.2006 р., протокол № 19. В результаті її обговорення в колективах підрозділів університету визначено її мету – входження Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського у світовий медичний освітній простір.

Завдання Концепції:

1. Забезпечення мобільності студентів у світовому медичному освітньому просторі.

2. Забезпечення мобільності лікарів у світовому медичному просторі.

3. Забезпечення розвитку університетських наукових досліджень за європейським стандартом та перевід іх фінансування від бюджетного до фінансування за рахунок отриманих грантів.

Продовжити курс на децентралізацію та демократизацію управління університету шляхом делегування частини повноважень ректорату факультетам, деканатам і навчально-науковим інститутам.

НАВЧАЛЬНА РОБОТА

З метою інтеграції у світовий медичний освітній простір продовжувати розвивати нову форму організації навчального процесу із застосуванням методик «єдиного дня», ліній практичних навичок, Z-системи навчання, матрикулів практичних навичок, семестрового тестового контролю університетським незалежним центром тестування, мережової навчальної системи на основі Інтернет-технологій, заслуханіх і схвалених на засіданнях Вченої ради університету від 14.11.06 р., протокол № 4; від 19.12.06 р., протокол № 5; від 16.01.07 р., протокол № 6; від 27.02.07 р., протокол № 7.

Впровадження новітніх технологій в навчальній процес забезпечить

підготовку висококваліфікованих спеціалістів. Ці заходи поряд із зростанням освітнього рівня студентів забезпечать підвищення їхньої ініціативи, перетворюють їх із пасивних учасників навчального процесу в активних молодих людей, які повинні самостійно і наполегливо вчитися, займати активну позицію у громадському житті України.

Забезпечити реалізацію 7 пунктів, викладених європейською асоціацією із забезпечення якості освіти.

Продовжити впровадження комплексного тестового іспиту на усіх курсах і факультетах університету, який забезпечує максимальну об'єктивність оцінки знань студентів, унеможливлює зловживання і корупцію. Долучати до іспиту кожний рік по одному курсу (рішення Вченої ради університету від 25.12.07 р., протокол № 7).

Вдосконалити запроваджені в університеті методики об'єктивної оцінки викладацької майстерності викладачів.

Запровадити на всіх курсах і факультетах вже у цьому навчальному році комп'ютерну систему щоденного дистанційного тестового контролю визначення рівня знань студентів на основі технології «Moodle», яка була апробована впродовж осіннього семестру 2007–2008 н.р. на базі кафедри анатомії (рішення Вченої ради університету від 25.12.07 р., протокол № 7).

Забезпечити впровадження об'єктивного структурованого клінічного іспиту (ОСКІ) для студентів III–V курсів медичного факультету (рішення Вченої ради університету від 06.11.07 р., протокол № 5).

Реалізувати Концепцію розвитку бібліотеки Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського, затверджену рішенням Вченої ради університету від 25.12.07 р., протокол № 7. Забезпечити збільшення книжкового фонду бібліотеки із нових україномовних, англомовних та російсько-

мовних видань.

Забезпечити дисципліні підручниками шляхом видання їх у видавництві «Укрмедкнига» з поширенням (шляхом реалізації) по вищих навчальних закладах України I–IV рівнів акредитації:

– по медичному факультету – на 100 %;
– по фармацевтичному факультету – на 50 %;
– по стоматологічному факультету – на 30 %;
– по ННІ медсестринства – на 100 %.

МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФАКУЛЬТЕТІВ

Медичний факультет. Забезпечити належне оснащення кафедр для навчання студентів за Z-системою. Для цього додатково закупити для кафедри нормальної фізіології та патологічної фізіології оснащення:

– шестиканальні ЕКГ-апарати – по 4 шт.;
– електроенцефалографи по 2 шт.;
– комп'ютерні спірографи по 2 шт.;
– комп'ютерні реографи по 2 шт.;
– УЗД-сканери з доплером по 1 шт.;
– рефрактометри по 1 шт.;
– велоєргометри по 1 шт.;
– піکфлюметри по 7 шт.

Крім того для кафедри нормальної фізіології придбати:

– pH-метри та спеціальні фантоми для внутрішньо-шлункового зондування – 4 шт.;
– аудіометр – 1шт.;
– крісло Барані – 1шт.;
– апарат Рота – 1шт.;
– сферопериметр автоматизований – 1шт.

Для кафедри загальної гігієни придбати:

– портативний лічильник аероніонів – 2 шт.;
– апарат для визначення інфрачервоного випромінювання – 2 шт.
Для кафедри медичної хімії придбати нове обладнання і збільшити кількість наявного обладнання:

- фотоколориметри – 5 шт.;
- водяна баня – 6 шт.;
- спектрометр – 1 шт.;
- термостат – 1 шт.;
- шафа сушильна – 1 шт.;
- та інше обладнання (ареометри, центрифуги, дозатори тощо)

Для кафедр патологічної фізіології, нормальній фізіології, медичної біології і мікробіології, а також патологічної анатомії придбати:

- мікроскопи «Бюлам» – 100 шт.;
- триподіальні мікроскопи – 4 шт.;
- бінокулярні мікроскопи – 4 шт.

Укомплектувати всі навчальні кімнати кафедр патологічної фізіології, нормальної фізіології, біології, мікробіології, патологічної анатомії та нормальної анатомії відеосистемами для подачі інформації із мікроскопа, інтернета та інtraneta на монітор, а також для демонстрації компакт-дисків.

Оснастити усі лекційні аудиторії університету стаціонарними мультимедійними проекторами, замінивши ними переносні.

Фармацевтичний факультет. З метою подальшого розвитку матеріально-технічної бази фармацевтичного факультету придбати:

- реостат – 1 шт.;
- електронна вага – 2 шт.;
- сушильна шафа – 1 шт.;
- флюорометр – 1 шт.;
- центрифуга – 1 шт.;
- дражувальний котел – 1 шт.;
- змішувач – 2 шт.;
- гомогенізатор – 1 шт.;
- прилад Ребіндра – 2 шт.;
- гранулятор із подрібнювачем – 1 шт.;

– прилад для визначення температури плавлення – 1 шт.;

– прилад для визначення граничного вмісту домішки Арсену – 1 шт.;

– терези електронні (технічні до 0,01 мг) – 1 шт.;

– поляриметр – 1 шт.;

– рефрактометр УПРП-1 – 1 шт.;

– гранулятор лабораторний – 1 шт.;

– таблетковий прес – 1 шт.;

– високошвидкісний змішувач порошкових мас – 1 шт.;

– котел дражувальний лабораторний – 1 шт.;

– лабораторна установка для покриття таблеток – 1 шт.

Стоматологічний факультет. Поліпшити матеріально-технічну базу факультету (рішення Вченої ради університету від 27.02.07 р., протокол № 7).

Доукомплектувати кафедри стоматологічними установками в кількості 15 шт.

Придбати обладнання для 2 зуботехнічних лабораторій:

- столи зуботехнічні одинарні з витяжним модулем – 4 шт.;
- воськотопка з електрошпателем – 2 шт.;

- пістолет паяльний – 4 шт.;
- шліф-мотор – 2 шт.;

- піскоструменевий апарат – 2 шт.;
- апарат для протягування гільз – 2 шт.;

- мікромотори технічні – 2 шт.;
- апарат для штампування коронок – 20 шт.;

- апарат для фіксації штифтів – 2 шт.;
- апарат для полімеризації акрилових протезів – 2 шт.;

- прес з гідропідкачкою – 2 шт.;
- пароструйка – 2 шт.;

- фрезерний станок – 2 шт.;
- ліварна установка – 1 шт.;

- вібростолик – 2 шт.;
- трімер – 2 шт.;

- пічка для роботи з прескерамікою – 2 шт.;
- паралелометр – 2 шт.;

- установка ультразвукова для дезінфекції – 2 шт.;

- вакуумзамішувач – 2 шт.;
- муфельна піч – 2 шт.;

- апарат для контактного зварювання гільз – 2 шт.;
- витяжна шафа – 2 шт.;

- наковалні зуботехнічні – 20 шт.;

Придбати радіовізограф з подачею зображення на монітор, а також стоматологічний рентгенапарат (ортопантомограф). Обладнати всі навчальні кабінети, в яких розміщені стоматологічні установки відеосистемами із інтраоральними відеокамерами.

На основі

ПРОГРАМА ДІЙ НА 2008-2012 РОКИ

— створити віртуальну клініку на базі ННІ медестринства, оснастивши її 10 комплектами багатофункціональних фантомів та необхідним обладнанням і відео системами (рішення Вченого ради університету від 16.05.07 р., протокол № 11);

— для зручності орієнтації іноземних студентів всі навчальні, службові і допоміжні приміщення оснастити табличками українською та англійською мовами;

— регулярно забезпечувати іноzemних студентів новими англомовними підручниками, компакт-дисками, навчальними відеофільмами;

— сприяти викладачам університету, які друкарють у видавництві «Укргмедкнига» англомовні підручники;

— сприяти зростанню кількості викладачів, які отримали сертифікат на право ведення заняття англійською мовою з 40 % до 60 %;

— продовжити підготовку викладацького складу і матеріальної бази університету для навчання франкомовних студентів (рішення Вченого ради університету від 28.08.06 р., протокол № 1);

— відновити програму оплати праці англомовних викладачів в залежності від рівня володіння англійською мовою, перейшовши від теперішньої оплати у вигляді премії в розмірі 15% за вичитані години англійською мовою до оплати згідно Положення «Про порядок преміювання за викладання дисциплін іноземними мовами в Тернопільському державному медичному університеті імені І.Я.Горбачевського» за III рівень володіння англійською або французькою мовою 60%, за II – 90% і за I – 120%.

Факультет післядипломної освіти: Забезпечити всі кафедри факультету:

— необхідними спеціалізованими фантомами;

— комп'ютерними класами;

— програмами для проведення тестування курсантів.

НАУКОВА РОБОТА

Процес вдосконалення і реформування наукової роботи в Тернопільському державному медичному університеті має здійснюватися, виходячи з аналізу світових тенденцій розвитку системи вищої освіти та медичної науки, осмислення позитивного досвіду провідних країн.

Основним напрямком розвитку наукових досліджень, відповідно до концепції розвитку університету, є перехід від фінансування науки за рахунок бюджету університету до забезпечення її фінансування за рахунок цільових державних програм та отриманих грантів.

Наш університет внесено до переліку закладів, які мають дозвіл на проведення грантових клінічних випробувань лікарських засобів з метою встановлення або підтвердження їх ефективності та нешкідливості. Постійну реєстрацію у фармцентрі МОЗ України, яка дає першочергове право на клінічну апробацію нових клінічних засобів, отримала клініка шпитальної хірургії університету. Протягом найближчого часу на таку ж форму реєстрації будуть претендувати ще 4 наукові колективи університету, що дасть змогу значно розширити кількість грантових досліджень.

Буде розроблене положення про грантові дослідження, яке дасть змогу вивільнити час, необхід-

ідний для наукової роботи, за рахунок зменшення педагогічного навантаження. Така корекція навантаження, як і в провідних університетах Європи і США, буде відбуватися пропорційно до суми коштів, які зароблятиме науковець (науковий колектив) для університету.

Для дооснащення науково-дослідних лабораторій, які працюють в університеті і акредитовані МОЗ України, заплановано придбати таке обладнання:

• Міжфедральна науково-клінічна лабораторія:

- гематологічний аналізатор;
- лазерний нефелометр;
- вортекс-центрифиugi;
- коагулометр;
- автоматичний імуноферментний аналізатор з додатковим обладнанням (шайкер, інкубатор, промивач планшет тощо);

• Центральна науково-дослідна лабораторія:

- імуноферментний аналізатор з додатковим обладнанням (шайкер, інкубатор, промивач планшет тощо);
- електронний pH-метр;
- трионокулярні мікроскопи з морфометричною системою;
- гематологічний аналізатор;

• Лабораторія дослідження інфекційних хвороб:

- ПЛР-лабораторія;
- люмінесцентний мікроскоп;
- електронний pH-метр;

• Лабораторія доклінічних досліджень лікарських засобів:

- двопроменевий спектрофотометр;
- біохімічний аналізатор;
- обладнання для дослідження оксиду азоту;
- спектроскоп;

• Лабораторія мікробіологічних досліджень:

- анаростати;
- CO₂-інкубатор;
- програмовані автоклави;
- обладнання для вірусологічної лабораторії;
- тест-системи для ідентифікації мікроорганізмів.

В університеті заплановане створення нової лабораторії вирощування клітинних і тканинних культур, яка дасть змогу проводити сучасні наукові дослідження і розпочати грантові дослідження у фундаментальних галузях медицини, дослідження стовбурових клітин тощо.

З цією метою створена група науковців, яка пройде стажування в аналогічних лабораторіях Праги, Києва, Харкова. Для оснащення лабораторії заплановано закупити комплекс обладнання, у тому числі – ламінарні бокси, інвертовані мікроскопи, CO₂-інкубатор, низькотемпературний холодильник тощо.

З використанням нещодавно закупленого проточного цитофлюориметра заплановано розпочати ряд досліджень, пов’язаних з вивченням імунопатології при гострих та хронічних запальнých процесах, захворюваннях серцево-судинної системи. Подана на державне фінансування науково-дослідна робота, пов’язана з вивченням системного, у тому числі – імunoопосередкованого впливу ксенодермотрансплантації в експерименті і клініці.

Заплановано розширити лабораторію фармфакультету за рахунок проведення реконструкції в

цокольному приміщенні корпусу, а також дооснастити її рідинним хроматографом, мас-детектором, двохпроменевим спектрофотометром, обладнанням для визначення температури плавлення тощо. Буде створена лабораторія фармакогнозії, для роботи якої будуть придбані газовий хроматограф, УФ-спектрофотометр, атомно-абсорбційний спектрометр та інше обладнання.

Будуть проведені принципові зміни щодо виконання студентських наукових досліджень. З цією метою передбачається:

— налагодити співпрацю з міжнародною федерацією асоціацій студентів IFMSA що, дасть можливість проводити наукове та професійне стажування студентів і молодих вчених за кордоном, розширити контакти зі студентськими науковими організаціями Європи і світу;

— проводити внутрішні конференції студентів і молодих вчених у ННІ, на клінічних кафедрах, фармацевтичному та стоматологічному факультетах з можливістю оприлюднення результатів студентських НДР на WEB-порталі університету;

— широко залучати іноземних студентів до роботи в студентських програмах, гуртках та участі у студентських наукових конференціях;

— розвивати самостійність студентів і молодих вчених у виконанні наукової роботи, активно залучати їх до проведення НДР кафедр, грантових досліджень;

— широко використовувати WEB-сторінку та газету університету «Медична академія» для розміщення інформації про роботу СНТ і Ради молодих вчених, результатів наукових досліджень, першого етапу Всеукраїнських конкурсів наукових робіт студентів і молодих вчених.

ЛІКУВАЛЬНА РОБОТА

Забезпечити підвищення професійного рівня викладачів клінічних кафедр за рахунок стажування у клініках України, Європи і США. Налагодити систему безперервного фахового удосконалення для викладачів усіх лікувальних спеціальностей, створити з цією метою відповідну програму. При цьому особливу увагу приділяти молодим фахівцям і представникам резерву на заміщення посад завідувачів клінічних кафедр.

Інтегрувати зусилля з практичною охороною здоров'я області для створення сучасних діагностично-лікувальних комплексів на усіх клінічних базах університету.

Проводити спільні віїзди в районні області з метою надання висококваліфікованої медичної допомоги сільському населенню.

Для цього організувати мобільні бригади, до складу яких будуть входити представники клінічних кафедр університету і практичної охорони здоров'я.

Удосконалити надання медичної допомоги сільському населенню в рамках санітарної авіації.

З міською радою і міським управлінням охорони здоров'я розробити оптимальну систему організації міських закладів охорони здоров'я з максимальним використанням потенціалу клінічних кафедр і з перспективою створення університетської клініці.

Вважати пріоритетним напрямком розвиток сучасної клінічної

стоматології. З цією метою розвинути матеріальну базу стоматофакультету, максимально використовувати навчальне обладнання у клінічній практиці, забезпечити проходження стажування і фахове удосконалення викладачів кафедр стоматологічного факультету.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Продовжувати співпрацю з 10 медичними університетами світу, з якими укладені відповідні угоди, у тому числі – у навчальній, науковій та лікувальній галузях.

Протягом 5 років провести за рахунок університету стажування 80 викладачів у згаданих навчальних закладах.

З метою стимуляції закордонних наукових відряджень викладачів додатково виділяти до 20% з коштів, зароблених ними у результаті проведення грантових наукових досліджень, видання підручників і посібників.

Налагодити міжнародний обмін студентами з метою навчання, проведення наукових досліджень та відпочинку (у тому числі – з використанням досвіду Міжнародних літніх шкіл ТДМУ).

До пріоритетних розділів міжнародної співпраці віднести:

— спільні проведення наукових досліджень, передусім – грантових;

— спільне видання підручників і посібників, навчальних компакт-дисків, журналів;

— спільне проведення освітніх і наукових конференцій;

— спільні публікації результатів наукових досліджень, освітніх нововведень;

— спільне проведення міжнародних навчань, майстер-класів, тренінгів тощо.

ВПРОВАДЖЕННЯ КОМП’ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАУЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС:

— створити комп’ютерні класи по всіх клінічних кафедрах університету;

— завершити підведення сколово-локоних ліній для забезпечення доступу до швидкісного Інтернету всіх клінічних кафедр університету;

— поновити і розширити (не менше як 30 комп’ютерів кожен) комп’ютерні класи в навчально-наукових інститутах;

— збудувати 2-й поверх бібліотеки на вул. Січових Стрільців, 8 та обладнати в ньому читальній та комп’ютерний залі.

Провести ремонти цокольних приміщень корпусів університету:

— у біологічному корпусі під лабораторії кафедри фармакогнозії;

— у корпусі на вул. Чехова, 3 – під навчальні зали стоматологічного факультету;

— у корпусі на вул. Чехова, 7 – під навчальні зуботехнічні лабораторії;

— у фармацевтичному корпусі – під наукову лабораторію (праве крило) та студентське кафе (ліве крило);

— в адміністративному корпусі – під сервісний центр для обслуговування студентів та працівників;

— у морфологічному корпусі – під лекційну аудиторію та анатомічні зали з оснащенням їх поліфункциональними відеосистемами і оформленням по типу анатомічного театру;

— відремонтувати і зді

НОВИЙ ПІДХІД ДО ЛІКУВАННЯ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ

Артеріальна гіпертензія (АГ) — одна з найбільш поширеніх хвороб на земній кулі. Згідно із статистичними даними майже 28 % українців України має підвищений артеріальний тиск (АТ). У більшості випадків АГ генетично запрограмована хвороба і з віком захворюваність нарощає. Якщо у 20-30 років майже 5 % населення має АГ, то у 80 років — 80 %. Неконтрольювана АГ вже в працездатному віці починає призводити до втрати працездатності, розвитку таких грізних серцево-судинних ускладнень, як інсульт, інфаркт міокарда, фатальні аритмії серця, серцева недостатність, раптова серцева смерть. Підходи до гіпотензивної терапії з часом змінюються. Її мета — продовжити життя хворого, попередити грізні серцево-судинні ускладнення.

Нині гіпотензивну терапію вважають ефективною, якщо в процесі лікування АТ знижується до 140/90 мм рт. ст., а при поєднанні АГ з цукровим діабетом чи хворобами нирок — до 130/80 мм рт. ст. У більшості випадків домогтися такого результату досить важко.

Ще років 10-20 тому в методичних рекомендаціях вказували, що лікування АГ треба починати з монотерапії. Новий підхід — терапія має бути комплексною. Лише у 30-35 % хворих на АГ монотерапія давала позитивний результат. При комплексному призначенні 2-3 гіпотензивних засобів суттєво знижується АТ настає у 75 % обстежених. У деяких випадках (злюкісна АГ) необхідно призначати 4-5 гіпотензивних препаратів. Отже, на перше місце в клінічній практиці вийшла комбінація кількох гіпотензивних засобів різних класів. Усім хворим на АГ з артеріальним тиском 160/100 мм рт. ст. і вище з перших днів доцільно призначати комплексну гіпотензивну терапію.

Які переваги комплексної терапії АГ? Підсилення антигіпотензивної дії досягається за рахунок комбінації різних ліків, які впливають на різні механізми підвищення артеріального тиску. Водночас зменшення дози призводить до зниження ризику появи побічних ефектів ліків.

При певних комбінаціях один з препаратів нейтралізує побічні ефекти іншого. ІАПФ чи антагоністи рецепторів А II підвищують у крові концентрацію кальцію, яка суттєво знижується при застосуванні діуретика. Водночас ІАПФ пригнічує активність системи ренін-ангіотензин-альдостерон, активність якої зростає при тривалому прийомі діуретиків. При такій комплексній терапії ефективність зростає вдвічі і знижується ризик пошкодження органів-мішень. Скажімо, найбільш вдалою комбінацією для терапії неускладненої ізольованої систолічної АГ для хворих похилого віку є поєднання індопаміду з антагоністом кальцію — амлодіпіном.

Ефективні комбінації гіпотензивних засобів:

- 1) ІАПФ+діуретик;
- 2) ІАПФ+антагоністи кальцію;
- 3) ІАПФ+антагоністи рецепторів до А II;
- 4) β-блокатор+антагоніст кальцію групи ніфедіпіну.

Особливої уваги заслуговують хворі на АГ у поєднанні з цукровим діабетом і метаболіч-

ним синдромом. Зростає кількість осіб з абдомінальним ожирінням. У них необхідно знижувати АТ до 130/80 мм рт. ст. і нижче. В таких випадках вдалою слід вважати комбінацію ІАПФ (еналаприл, лізіноприл, раміприл) з антагоністами кальцію пролонгованої дії та фізіотензом. Статини (симвастатин, аторвастатин) у них сповільнюють прогресування атеросклерозу й серцево-судинних ускладнень.

Певним досягненням слід вважати впровадження в практику фіксованих форм гіпотензивних засобів (ноліпред, екватор тощо). Це веде до зниження цін на ліки і простіше проводити титрування.

Із різних комбінацій антигіпотензивних засобів згідно з рандомізованими доказовими дослідженнями кращі віддалені результати мали місце при комбінації одного з ІАПФ з антагоністом кальцію амлодіпіном. Впливаючи на різні механізми патогенезу гіпотензії, ці ліки викликають вазодилатацію, регрес гіпертрофованого міокарда лівого шлуночка, сповільнюють прогресування атеросклерозу, мають діуретичний ефект, попереджують набряки, гіпокаліємію. В кінцевому підсумку знижується ризик розвитку хронічної серцевої недостатності у хворих на АГ.

**Борис РУДИК,
професор ТДМУ**

• • • • • ОБ'ЄКТИВ • • • • •



Андрій ГЛАДІЙ, Олесь СІРАНТ та Роман ХРУШ, студенти медичного факультету



Ірина ПОНЧКА та Уляна МОЧЕРНЮК, студентки стоматологічного факультету

Â³äàºðå?

ПІЖАМА ПРОТИ МІКРОБІВ

На полицях британських магазинів мережі M&S з'явилися піжами з вираженими антимікробними властивостями, які, за словами творців, здатні захистити від різних інфекцій, повідомляє АР. Таких властивостей піжами набули завдяки тому, що до їх складу входить 2 % срібла. Відомо, що воно має виражені

антимікробні властивості та може використовуватися для боротьби зі стійкими до ліків бактеріями, у тому числі з метицилін-резистентним стафілококом (MRSA). Використання «срібних» піжам може знижувати ризик інфікування ран, вважає мікробіолог з Лондонського коледжу Марк Енрайт. Пробна партія чоловічих і жіночих піжам за ціною 45 фунтів стерлінгів уже надійшла до магазинів мережі M&S.

ІМУНІЗАЦІЯ ПРОТИ КОРУ ТА КРАСНУХИ

Kір — гостре вірусне захворювання, яке характеризується вираженою інтоксикацією, катаральними явищами з боку дихальних шляхів, кон'юнктивітом, появою своєрідних плям на слизистій оболонці щок і папульозно-плямистим висипом на шкірі.

У хворих, як правило, спостерігається частий пульс, низький тиск, ушкоджується слухово-кошиковий тракт, що ускладнює перебіг захворювання дорослої людини. При кору можливе ушкодження нервової системи, що може викликати у хворих розвиток енцефаліту або менінгіту і є дуже небезпечним для життя.

Єдиним джерелом інфекції є хвора людина — з останніх двох днів інкубаційного періоду до п'ятого дня після появи висипки. При ускладненні кору пневмонією заразний період продовжується до 10-го дня від початку висипання. Найбільша заразливість припадає на період до появи висипки. Інфекція передається повітряно-крапельним шляхом.

При краснусі відсутній катаральний період, а першим симптомом хвороби є нерясна висипка без певної послідовності з'явлення.

Краснуха небезпечна своїми ускладненнями. Вони з'являються при важкому перебігу недуги та проявляються ураженнями нервової системи — енцефаліт, менінгіт. У хвортого спостерігається підвищення температури тіла до 39-40 градусів. Целься, з'являється сильний головний біль, блювання, втрата свідомості, судомі. Видужання в такому випадку сповільнюється і триває до 2-3 місяців.

Особливо небезпечна краснуха для вагітних жінок. У випадку інфікування краснухою вагітної дитина народжується з аномаліями розвитку, відомими під назвою «klassичний синдром уроджененої

краснухи»: катараクトю, вадами серця і глухотою. Іноді має місце «розширені синдром краснухи», який, крім названих вад, містить багато інших дефектів розвитку. Можна сказати, що немає жодної системи, яка могла б залишитися неушкодженою при уроджений краснусі. Так, описані ураження серцево-судинної, центральної нервової системи, кровотворення, органів зору і слуху, опорно-рухового апарату, сечовидільної системи, зубів, шкіри. Уроджені вади при краснусі зрідка бувають ізольованими, часто-густо вони представлені поєднанням кількох аномалій.

Останніми роками вірусні захворювання — кір та краснуха — все частіше реєструють у дорослих. Їх перебіг, як правило, важкий. Крім того, у дорослому віці ці захворювання складніше піддаються лікуванню і є небезпечними за своїми ускладненнями. Основним засобом профілактики є вакцинація, що забезпечує захист від захворювань.

Проблема захворювання на кір та краснуху у дорослих є актуальну для усіх європейських країн, у тому числі України. Але, за даними ВООЗ, нині в країнах широкого застосування вакцинації частота цих захворювань суттєво знизилася, порівняно з довакцинним періодом.

Останніми роками у нашій державі переважна кількість хворих припадає на вікову групу 15-29 років (зебельшого хворіють учні старших класів шкіл та студенти вищих і середніх навчальних закладів), які не пройшли чи порушили графік вакцинації.

Проведення додаткової імунізації проти кору та краснухи дасть можливість суттєво знизити рівень захворюваності дорослих на ці хвороби, уникнути важких ускладнень се-

ред дорослих і дітей, а також матиме для держави економічний ефект.

В Україні 2006 р. зареєстровано 4274 випадки захворювання населення на кір, з них — 33378 дорослих, 9346 дітей. Найбільше хворих було в АР Крим, Рівненській, Харківській, Херсонській областях та М. Києві.

2007 року зареєстровано 15106 випадків захворювань на краснуху, з яких: 8158 — у дітей, 6954 — у дорослих. Найбільше хворих було у Києві, АР Крим, Рівненській, Харківській областях.

Задля організації та проведення додаткової імунізації країн проти кору та краснухи на Тернопілі провели кілька заходів, затвердили склад обласної координаційної групи, розроблений план підготовки організації проведення днів імунізації проти кору та краснухи.

Робоча нарада з цих питань відбулася на базі обласної комунальної клінічної лікарні. На нараді взяли участь начальник головного управління охорони здоров'я ОДА В.Курило, який розповів про стратегію кампанії додаткової імунізації. Заступник головного державного санітарного лікаря області Б.Марків повідомив про її організацію, моніторинг підготовки, проведення, холодовий ланцюг. Про матеріально-технічне забезпечення доповів завідуючий епідвідділом обласної СЕС І.Йовко, мікропланування — лікар-епідеміолог обласної СЕС В.Сверстюк, про вакцину проти кору і краснухи, зас效ування, взаємодію з іншими препаратами, беспечну практику імунізації — лікар-епідеміолог обласної СЕС М.Павельєва. Головні позаштатні спеціалісти — інфекціоніст управління охорони здоров'я ОДА О.Дивоняк, дитячий інфекціоніст УОЗ ОДА О.Куйбіда мовили про поставки національної реакції та ускладнення.

**Зоряна ЗАГОРОДНА,
лікар-методист КУТОР
«Центр здоров'я»**

ДИТИНСТВО БЕЗ ТУБЕРКУЛЬОЗУ

Туберкульоз визнано однією з найбільш актуальними проблем сучасної медицини в цілому світі. За останні 15 років в Україні склалася напружена епідемічна ситуація щодо туберкульозу. Щоб попередити та звернути увагу громадськості на проблемі захворювання на туберкульоз дітей, у рамках програми «Україна без туберкульозу» в нашому краї відбувається заходи акції «Дитинство без туберкульозу».

Про поширення та профілактику туберкульозу серед дітей, підлітків на Тернопіллі розповідає завідуюча відділенням «Малі форми туберкульозу» СТМО «Фтизіатрія», обласний дитячий фтизіатр Анастасія ТУРКО.

– Анастасія Володимирівна, чи залежить зростання захворюваності на туберкульоз у дітей від динаміки цих показників у досліді?

Ситуація захворювання дорослих одразу відображається на поширенні туберкульозу серед дітей осікльки стан здоров'я дітей є віддзеркаленням, наслідком глобальних соціально-економічних, екологічних і медичних проблем дорослого населення. Внаслідок біологічних особливостей організму, що росте, у дитячому віці обмежений діапазон адаптаційних реакцій, а чутливість до екзогенних та ендокринних впливів підвищена. Діти першими реагують на соціально-економічні негаразди, а їх здоров'я є своєрідним індикатором епідемічного стану у суспільстві. Так, 2006 року в нас в диспансері обстежувалася 41 дитина і 34 підлітки. У 9-тюх дітей було діагностовано локальну форму туберкульозу, у 17-тюх підлітків виявлено активний туберкульоз. Якщо порівняти ці цифри

з цифрами 2005 року, то можна спостерігати значне зниження захворюваності серед дітей. На 100 тис. дитячого населення захворюваність в області становила 2005-го – 10,1, а 2006 – 4,9.

2006 року в дітей переважала позалегенева форма туберкульозу – туберкульоз внутрішніх грудних лімфатичних вузлів. Цією формою туберкульозу захворіло троє дітей, що становило 33,4 відсотка від загального захворювання. Первінний туберкульозний комплекс у фазі інфільтрації (легеневий туберкульоз) спостерігався у двох дітей (22,2 відсотка). Така ж кількість дітей хворіли вогнищевим туберкульозом у фазі інфільтрації та туберкульозом шкіри і м'яких тканин.

Порівняно з попереднім роком відбулося зростання захворювання туберкульозом у підлітків. Цією хворобою хворіло 17 підлітків. Захворюваність на 100 тис. підліткового населення становила 34,1 відсотка. Підлітки хворіють ексудативними формами туберкульозу. Найчастіше в них виявляють незапущені форми туберкульозу. Так, у семи підлітків виявлено вогнищевий туберкульоз з виділенням мікробактерій туберкульозу (41,1 %). Троє підлітків захворіло на інфільтративний туберкульоз з розпадом і виділенням мікробактерій туберкульозу (17,6 %), туберкульозом шкіри, туберкульозним плевритом. Туберкульоз периферичних лімфатичних вузлів виявлені в одного підлітка (5,8 %).

– Які причини захворюваності серед дітей та підлітків?

– На перебіг туберкульозної інфекції у дітей впливає багато факторів, серед них – епідеміологічний,

який значною мірою зумовлений сімейним оточенням. Як правило, діти заражаються мікобактерією туберкульозу від батьків або найближчих родичів. Встановлено, що чим нижча інформованість педіатрів про дітей, які контактують з хворими, або діні їх туберкулінової чутливості, тим частіше туберкульоз виявляється після захворювання. Тому особливу тривогу викликає рівень захворюваності серед контактних осіб в осередках туберкульозної інфекції.

Так, з обстеженіми дітьми одна дитина захворіла внаслідок туберкульозного контакту, її батько хворіє деструктивною формою туберкульозу і на час виявлення дитини лікувався в обласному протитуберкульозному диспансері. При проведенні туберкулінової проби, туберкульоз виявлені у чотирьох дітей. При профілактичних оглядах туберкульозний процес виявлені в семи підлітків. У п'ятьох дітей та десяти підлітків туберкульоз виявлені за скаргами.

– Статистика стверджує, що торік туберкульозу серед дітей не виявлено. Чи можна мовити про перемогу медицини над цим захворюванням у дітей?

– Цьогорічні цифри повинні насвітити, адже цього року ми взяли на облік лише одну дитину. Але це не так тому, що ми провели в області майже сто п'ятдесяти чотири тисячі туберкулінових проб, виявили понад сорок сім тисяч дітей інфікованих туберкульозом. Ці діти складають групу ризику щодо захворювання на туберкульоз. В їх організмі, у крові циркулює туберкульозна паличка. В такому випадку, якщо рентгенологічне обстеження дитини не виявило хвороби, вона

не є хвора на туберкульоз, але вона потрапляє до групи ризику. Тобто, вона за певних обставин може захворіти туберкульозом. Вищезгадані цифри твердять нам, медикам, про те, що хворі діти не виявляються. Причини можуть бути різні: віддалені села, відмова батьків від рентгенологічного обстеження тощо. Якщо б ті дітки були обстежені, ми знайшли б більше хворих і допомогли їм. Враховуючи прогресування туберкульозу по всій Україні, епідемію туберкульозу, особливо серед дорослих, хотіла б застерегти батьків, щоб вони не відмовлялися від туберкулінових проб. Туберкульодіагностика – це метод визначення зміненої реактивності організму людини до туберкуліну, що стала внаслідок інфікування мікробактеріями туберкульозу. Батьки повинні знати, що це не є щеплення, а проба – визначення, чи дитина є чутлива до цього збудника, чи ні. Якщо проба є позитивною, а також вона вважається від 5 мм і більше, то ця дитина потребує обов'язкового рентгенологічного обстеження. Воно не дає багато шкоди організму дитини, дитина отримує опромінення таке, як передбачає один день на сонці. А своєчасне провітрювання квартир, вологе прибирання, регулювання фізичної та розумової праці, прогулянки на свіжому повітрі, якісне білкове харчування та проведення хіміопрофілактики дасть можливість дитині бути здорововою.

– Чи створені умови у протитуберкульозному диспансері для лікування хворих дітей?

– У стаціонарі створені усі умови для лікування дітей: дотримання режиму дня, проведення необхід-

них лікувальних процедур, зокрема фізіотерапевтичних, забезпечення контролю за прийомом препаратів, застосування патогенетичних засобів та ін. Дітей забезпечують повноцінним харчуванням, вони отримують безкоштовне лікування туберкульозу та його ускладнень, а також супутніх захворювань.

– Чи можна стверджувати, що своєчасність виявлення та якість лікування дітей з туберкульозом буде визначати кількість туберкульозної інфекції в майбутньому?

– Своєчасна діагностика туберкульозу органів дихання у дітей та підлітків є важливим спільним завданням фтизіопедіатрів і лікарів багатьох інших спеціальностей, від успішного виконання якого залежить здоров'я наших дітей. Грамотне використання сучасних діагностичних можливостей в умовах загальної цілком вправданої фтизіатричної настороженості буде сприяти скороченню діагностики туберкульозу в дітей.

Втратя настороженості щодо туберкульозу, чітких методичних основ виявлення й діагностики туберкульозу, розроблених фтизіатричною школою може привести тільки до бурхливого росту захворюваності туберкульозом серед дітей.

Сучасну ситуацію щодо туберкульозу в дітей слід оцінити як тривожну. Поліпшення ситуації можливе при активній спільній роботі всієї мережі педіатричних загальнолікувальних і протитуберкульозних закладів, високому лікарському професіоналізмі та орієнтованні суспільної адміністративної свідомості на інтереси дітей і захист їхнього здоров'я.

**Розмову вела
Наталя БЕСЯДА,
журналіст «Центр здоров'я»**

ВПЛИВАЮТЬ СОЦІАЛЬНІ ЯВИЩА

Захворювання на туберкульоз відоме давно. Учені встановили наявність спондиліз в людини ще до часів палеоліту. Також під час розкопок поблизу Гейдельберга були виявлені ознаки спондилізу в скелеті людини кам'яного віку.

У подальшому відомості про туберкульоз зустрічаються в давніх джерелах таких, як «Веди», у Вавилонських законах «Хамурапі», в законах ману, що були написані в Стародавній Індії. Відомості про туберкульоз є також у старокитайських рукописах. У пізніші часи ознаки туберкульозу описував Гіппократ, Гален, Авіценна.

Усі ці дані дозволяють стверджувати, що туберкульоз супроводжує людство з початку його існування. Війни, стихійні лихи, масові міграції населення сприяли зростанню захворюваності на туберкульоз. Мільйони людей за ці часи померли від туберкульозу.

Здавалося, що з розвитком науки і техніки, коли вже був відкритий збудник туберкульозу, впроваджені сучасні методи діагностики, створені ефективні протитуберкульозні препарати, людство могло б не сприймати серйозно цю проблему.

Проте сподівання на те, що вдасться ліквідувати сухоти або ж зробити це захворювання рідкісним не віправдалися. Кожен рік на планеті сотні тисяч людей помирають від туберкульозу. В розвинутих країнах таких, як США, Канада, Японія, країнах Євросоюзу, захворювання на туберкульоз реєструють зірка і

то здебільшого серед мігрантів і в соціально-несприятливих верствах. В Південно-Східній Азії, країнах екваторіальної Африки епідемія туберкульозу вийшла з-під контролю. Не краща ситуація спостерігається і в Україні. В одних регіонах нашої держави рівень захворюваності вищий, в інших дещо нижчий. Загалом же в Україні туберкульоз є серйозною проблемою.

У Тернопільському районі торік було вперше діагностовано туберкульоз у 46 осіб. Ще один випадок туберкульозу було діагностовано на секції (розтині).

Захворюваність на цю недугу в районі склала 73,7 на 100 тис. населення, але її рівень знизився. До прикладу, 2006 року захворюваність становила 77,8 на 100 тис. населення.

Важливе значення має кількість деструктивних форм туберкульозу серед вперше виявлених хворих. Деструктивні форми туберкульозу легень – це несвоєчасно діагностована недуга, коли вже відбувається розпад легеневої тканини та формуються каверни. Такі форми туберкульозу важче піддаються лікуванню та й саме лікування потребує більше часу і коштів. Деструктивні форми туберкульозу ле-

гень 2006 року становили 50 відсотків. Торік рівень деструктивних форм туберкульозу зменшився до 31,7 %. Суттєве зниження цього показника вказує на по-ліпшенні роботи загальнолікарняної мережі в процесі раннього виявлення туберкульозу.

Кількість бацилярних хворих в 2007 році становила 53,7 %.

верства населення реєструється туберкульоз.

Ще однією болючою проблемою є випадки, коли в район повертаються хворі з місць позбавлення волі. Як правило, більшість з них мають занедбані форми туберкульозу. Окрім того, вони є бактеріовиділювачами, а збудники туберкульозу стікі до більшості протитуберкульозних препаратів.

Так хворий Т. 1983 р. був звільнений з місць позбавлення волі з запущеним поширенням туберкульозом з бактеріовиділенням.

За місяць до звільнення в нього тричі була легенева кровотеча.

Хворий з занедбаною формою туберкульозу, з виснаженням був нарешті звільнений з місць позбавлення волі.

Ось ще один приклад випадку: ув'язнений 1979 р. на захоронів туберкульоз лежав в місцях позбавлення волі. Був переведений для лікування в спеціальну виправну колонію для хворих на туберкульоз. Але за час лікування в нього скорегувався фіброзно-каверзна форма недуги, в тяжкому стані, з інтоксикацією він, нарешті, був звільнений за станом здоров'я. Після того як прибув додому, в Тернопільському районі, одразу ж був шпиталізований в протитуберкульозний диспансер. Призначили інтенсивне

лікування і його стан дещо покращився, вже майже впродовж двох років він регулярно проходить курс лікування в протитуберкульозному стаціонарі.

Я розповів лише про два випадки, але їх є значно більше. Окрім того, в районі погіршується епідеміологічна ситуація, позаяк ці хворі постійно виділяють збудники туберкульозу, які є стікими до більшості протитуберкульозних препаратів. Звісно, ці люди є мешканцями району і тут їхній дім. Але ж чому їх не звільнили на ранніх стадіях хвороби. Вони б успішно пролікувались в умовах протитуберкульозного диспансеру і не були б доведені до хронічних форм, до того ж могли бути корисними для суспільства. Як бачимо, туберкульоз є соціальною проблемою. Чим кращий рівень життя в країні, тим менша захворюваність на туберкульоз. На рівень захворюваності впливають й інші негативні явища – алкоголь, наркоманія, безпритульність. Все це соціальні явища. І поки влада серйозно не візьметься за їх подолання, доти туберкульоз буде вільно

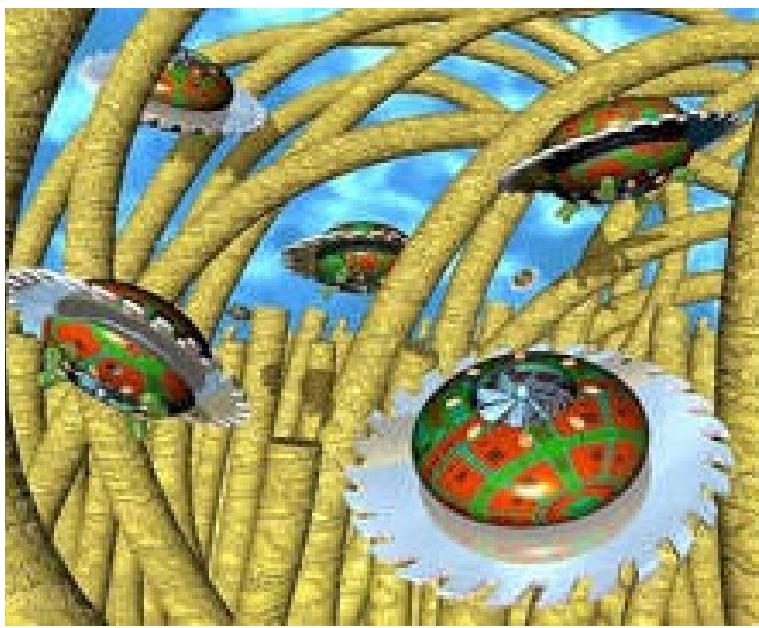
НАНОМЕДИЦИНА – СЬОГОДНІ І ЗАВТРА

Катерина ПОСОХОВА,
завідувач кафедрою
фармакології з клінічною
фармакологією

Михайло КОРДА,
завідувач кафедри
медичної біохімії
та клініко-лабораторної
діагностики ТДМУ

Якщо нанотехнології є доволі визначененою сферою, то наномедицина з її широким колом ідей, гіпотез та концепцій знаходиться на початку шляху. Наномедицина нині визначається її основоположником – ученим Робертом Фрайтасом як «моніторування, відтворення, конструктування і контроль людських біологічних систем на молекулярному рівні з використанням інженерних напріладів та наноструктур». Основне завдання наномедицини – це пристосування принципів наноманіпуляції до клінічного застосування і медичних наук з метою отримання інноваційних медичних досягнень.

До основних напрямків наномедицини на сучасному етапі належать:



Механічні перукарі (косметичні нанороботи) зможуть створювати динамічну зачіску

- дослідження клітинних та молекулярних механізмів у живих клітинах за допомогою нанопристроїв (квантового аналізатора, імунофлуоресцентного аналізатора, емісійного мікроскопа, атомно-адсорбційного мікроскопа тощо);

- експериментальна наномедицина для *in vitro* та *in vivo* досліджень (ефективної та селективної доставки генів чи ліків до судин, наприклад генна терапія пухлин шляхом цілеспрямованого транспорту, за допомогою наночасточок, генного матеріалу до ядра клітини);

- інженерна наномедицина – створення нанопристроїв, нанобіосенсорів, нано-електрических механіческих систем, нанозондів тощо для біологічного застосування, зокрема для молекулярної діагностики; вони можуть ввійти до складу інших технологій під назвою «лабораторія на чіпі» (*lab-on-a-chip*); їх використання передбачає визначення мікроорганізмів у біологічних зразках, концентрації метаболітів у біологічних рідинах, діагности-

• Термін «нанотехнології» стосується широкого спектра наукових проектів, у тому числі вивчення феноменів та певних властивостей на нанометричному рівні – у діапазоні приблизно від 0,1 до 100 нм (важко нагадати, що 1 нанометр дорівнює 10^{-9} метра). Зважаючи на те, що маніпуляції на нанорівні є головним компонентом цього твердження, можна визначати нанотехнології як конструктування та практичне використання наноструктур для наукових, комерційних та інженерних цілей.

ку патологічних процесів, у тому числі раку;

- наномолекулярна діагностика – застосування нанобіотехнологій для молекулярної діагностики, у протеоніці/геноміці; можливе використання нанопристроїв для виділення однієї молекули ДНК, дослідження рецепторів, пор, іонних каналів та інших функціональних компонентів живих клітин, дослідження у краплі рідини розміром не більше 300 нм слідових кількостей хімічних сполук та вірусів;

- генетична наномедицина – виявлення та доставка генетичного матеріалу (ДНК, РНК, олігонуклеотидів) до різних типів клітин для пригнічення небажаної експресії одних генів або для

часточок при тривалих термінах їх застосування;

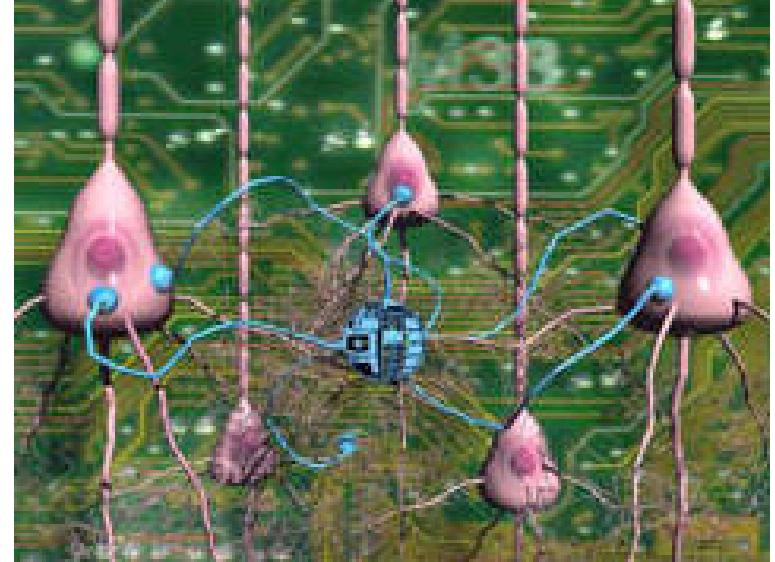
- клінічна наномедицина – майбутні терапевтичні аспекти – вплив на тканину, клітину та субклітинні структури за трьома напрямками: медикаментозна терапія (суттєве покращання властивостей водонерозчинних та нестабільних ліків шляхом зменшення розмірів часточок чи використання їх інкапсульованих форм), генна терапія (зокрема, використання ДНК-вмісних наночасточок для лікування гемофілії, м'язової дистрофії та ін.) та імунотерапія (лікування хвороб на імунопід��енії, стимуляція імунної відповіді на дію антигенів тощо);

- онкологічна наномедицина у ранній діагностиці та лікуванні раку – ранній лазерний скрінінг трансформованих ракових клітин за допомогою нанолазерної спектроскопії, краще розуміння розвитку хвороби на молекулярному рівні, згубний вплив на ракові клітини без ушкодження нормальних тканин;

- фармакологічна наномедицина – для вивільнення і дизайну ліків, використання нанобіосенсорів та нанобіочипів для оптимізації відкриття та створення лікарських засобів;

- кардіоваскулярна наномедицина – використання нових технологій для ідентифікації на молекулярному рівні ранніх атеросклеротичних змін та активного чи нестабільного атеросклеротичного процесу та індивідуалізоване лікування його за допомогою спрямованого вивільнення активних речовин;

- неврологічна наномедицина – стимулювання росту нейронів, покращення лікування ішемічних, травматичних та дегенеративних ушкоджень ЦНС, перевнесення активних наночасточок



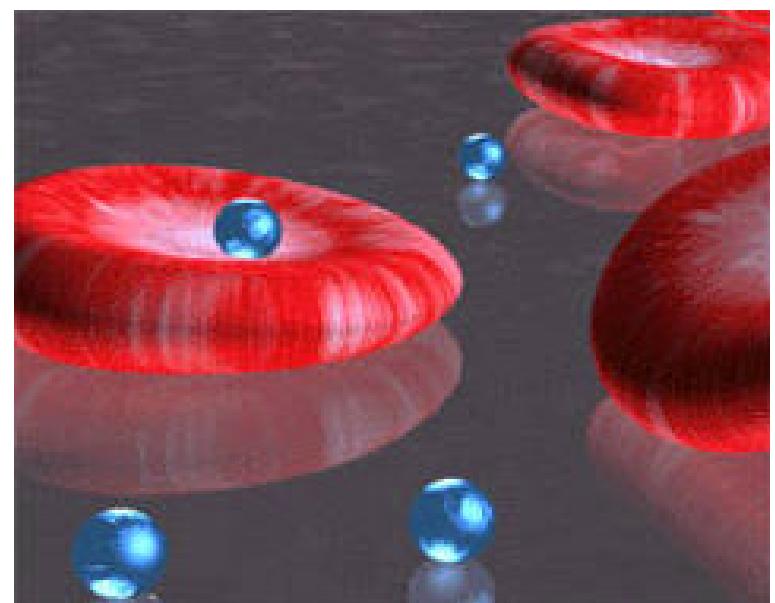
Механічні нанокомп’ютери, які плануються вживляти у мозок людини, зможуть набагато збільшити швидкість розумових процесів

ліків через гематоенцефалічний бар’єр;

- нанотоксикологія у дослідженнях здоров’я та довкілля, доведення безпечності наноматеріалів.

Для прискорення впровадження та просування нанотехнологій у медичній сфері необхідно не лише об’єднати зусилля всіх зацікавлених сторін, але й адекватно фінансувати та зао-

таких капіталовкладень припадає на США, ЄС, Японію та Китай. Кількість наукових публікацій, патентів та журналів, присвячених нанотехнологіям, стрімко зростає.



Штучні клітини крові нанометрических розмірів («респіроцити») у порівнянні з еритроцитами

хочувати дослідників подібних розробок.

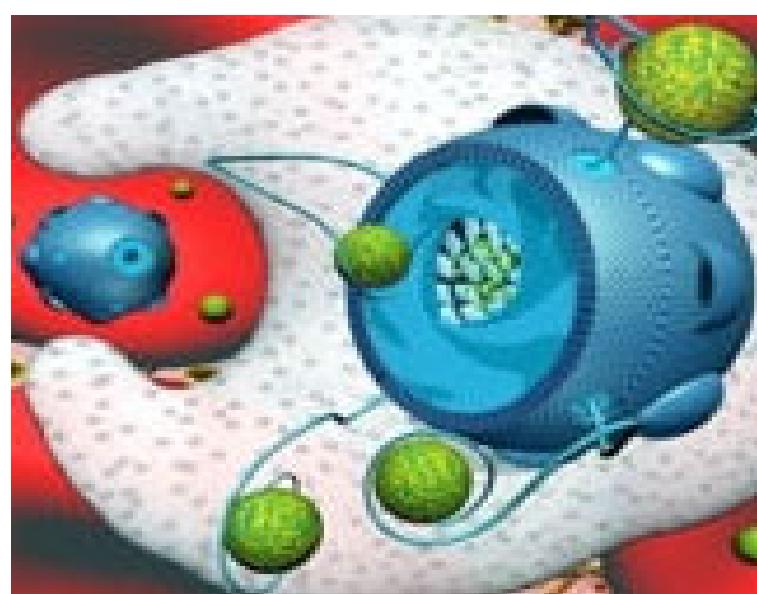
Новий напрямок медичної науки на сьогодні знаходиться у стадії становлення. Методи наномедицини тільки виходять з лабораторій, а більша їх частина існує у вигляді проектів. Проте експерти у цій сфері вважають, що саме ці методи будуть бурхливо розвиватись у наступні 20-40 років і стануть головними

у 21 столітті. Зокрема, Американський Національний інститут здоров’я включив наномедицину у групу найприоритетніших

галузей розвитку медицини у 21 столітті, а Національний інститут раку США зирається застосовувати досягнення наномедицини при лікуванні раку. Деякі закордонні наукові центри вже продемонстрували дослідні зразки нанопристроїв для діагностики, лікування, протезування та імплантування.

Збільшення впливу наномедицини на суспільство у зв’язку з бурхливим розвитком всіх її напрямків, у тому числі розширенням ринку нанофармакологічних препаратів, не лише збільшує можливості лікування, але й підвищує ризик нанесення шкоди пацієнтів. У цих умовах зростає потреба у розв’язанні глибоких та комплексних етических та соціальних питань.

Кому віддати перевагу, використовуючи нові біотехнологічні методи діагностики та терапії, які, наймовірніше, будуть високовартісними і, на певному етапі, малодоступними широким верствам населення? Чи може бути критерієм відбору пацієнтів для використання сучасних методів лікування соціальний статус людини (рівень його суспільної корисності, заслуг перед людством тощо) чи вирішальне значення повинні мати інші міркування (Закінчення на стор. 9)



Механічний фагоцит – компонент штучної імунної системи людини

НАНОМЕДИЦИНА – СЬОГОДНІ І ЗАВТРА

(Закінчення. Поч. на стор. 8)
вання: традиційні цінності милосердя, доброчинності. На подібні питання універсальної відповіді бути не може. Кожен випадок є унікальним. Для того, щоб розібраться у ньому, необхідно враховувати різні аспекти – медичні, етичні, психологічні, правові, фінансові і багато інших. Цю функцію повинен взяти на себе дорадчий орган при медичних центрах – етичний комітет, членами якого є медики, богослови, юристи, психологи, представники громадськості. Тільки широка дискусія з природою вирішення найскладніших питань, які породжуватиме наномедицина, дозволить забезпечити моральність лікарського вибору.

Наномедицина обіцяє реалізувати найфантастичніші мрії людства – повернення молодості навіть дуже старим людям, відновлення структури і функції заморожених організмів і необмежене продовження життя.

Планується створення наномеханізмів, які будуть рухатись по всьому організмові, діагностуючи та виліковуючи найдрібніші мозкові та кардіоваскулярні ушкодження, проводячи очищення організму від вірусної чи бактеріальної інфекції, здійснюючи репарацію клітин та молекул. При цьому передбачається ін'єкція в судинне русло хворої людини від 1 до 10 триліонів (1 триліон = 10^{12}) нанороботів мікронного розміру – від 0,5 до 3 мкм в діаметрі (1 мкм = 10^{-6} м). Подібні механізми будуть мати сенсори та бортові комп'ютери, щоб приймати сигнали від лікаря, який зможе змінювати поведінку роботів, доки вони знаходяться в організмі пацієнта.

У контексті з цими ідеями виникає чимало суперечок: як будуть нароботи після закінчення терміну своєї діяльності виводитись з організму, чи не будуть вони атаковані клітинами імунної системи пацієнта, від яких джерел енергії вони будуть працювати та багато інших. Хоча апологети наномедицини намагаються знайти задовільні відповіді на всі ці запитання, але вони не звучать достатньо переконливо.

Передбачається, що серйозною загрозою при лікуванні наномеханізмами може бути некомпетентність або халатність медичного персоналу, який за рівнем спеціальної підготовки для використання таких пристріїв повинен відповісти жорстким інтелектуальним та професійним критеріям. Тобто людський фактор, як і сьогодні, в окремих випадках може звести нанівець фантастичні технічні досягнення.

І на закінчення. Мабуть, найсерйознішою проблемою, з якою стикнеться людина в умовах прогресу наномедицини, є негативне ставлення церкви до цього питання. І тому кожен для себе вирішуватиме, який вид безсмертя він обирає...

ЗАВІТАЛИ СТУДЕНТИ ДО ДІТЕЙ ІЗ ГОСТИНЦЯМИ, ПІСНЯМИ

«...Дивлюсь у вікно –
сніг лапатий,
хтось там йде до нашої хати,
то не якийсь дід Мороз,
а Миколай бородатий!..»

...Нарешті почалося!

Другий рік поспіль у пацієнтів 8 дитячого відділення Тернопільської обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні справжнє свято Миколая! Василь Липовий із друзями (студенти 14 групи З курсу медичного факультету ТДМУ) знову завітали до дітей із гостинцями, гарними піснями, а також побажаннями здоров'я, добра і щастя. І хоча «святий Миколай» був без бороди, радості дітлахам не поменшало.

...Отже, почалося! А що було до того?
Підготовка до вечора тривала не один тиждень.



Аліна ОВЧИНІКОВА з Ігорем КАЛЕНИЧЕМ, автором найгарнішого листа до Миколая

Діти разом з вихователями вчили пісні, малювали, ліпили з пластиліну, робили аплікації, якими потім прикрасили стіни відділення, а також писали зворушливі листи святому Миколаю, де розповідали про себе та просили подарунок за те, що

хороводи та всі дружно співали «Ой, хто, хто Миколая любить», а Олена Цибік (ек-міс університету) виконала запальний східний танець, від якого швидше забився пульс і в дорослих. Василя Липового, тобто «свято-го Миколая» із мішком пода-

ОБ'ЄКТИВ



Віра ЩУР, студентка медичного факультету



Ігор БУГАЙ, студент стоматологічного факультету

були чемними. Кожна дитина (вік – від 5 до 16 років) отримала пакет із солодощами, альбом із олівцями, м'яку іграшку та ляльку або машинку. Працівники кафедри неврології, психіатрії, наркології та медичної психіатрії також внесли свою лепту, щоб забезпечити до малюків «індивідуальний підхід». Скажімо, чи не найбільше часу збрали пошуки футболки з улюбленим Рональдінью для хлопчика, який написав найгарнішого листа до Миколая.

...Таки почалося!

Замість лікарських халатів студенти в незвичайному вбранні були цього вечора лицарями, ангелами, чортіком із різками (дуже симпатичним!). Аліна Овчинникова (2 курс, лауреат Всеукраїнського конкурсу «Пісенний вернісаж») водила з дітьми



рунків дітлахи оточили, наче гласливі горобці, наввипередки показуючи свій хист та вміння: сідали йому на коліно і співали пісенько, читали вірші, а дехто й молитву. Байдужих чи обділених не було!

Потім діти показували Миколаю свої малюнки, а найкращому художнику Віктору Львівському було подаровано CD-плеєр, спеціально привезений для цієї мети з Києва від Левковича Володимира.

Та найцікавіше, що свято не закінчилося навіть після вручення всіх призів, тому що на дітей чекала казка, точніше, «Балада про принцесу», яку розповіли, заспівали та заграли на гітарі першокурсниці Наталя, Юля, Оксана та друзі з «Пласти», які також долучились до дійства. До самісінької вечери діти менші та діти більші розповідали одні одним про себе, спільно малювали, гралися ляльками та машинками. Пригадалася пісня «Мертвого півня»: «Корабель дітей вирушає річкою, у сорочках найбіліших, всі, ніби херувими, ця земля збатогована уміє бути іншою, навіть палі проростають саджанцями живими...» Це був прекрасний вечір!

Залишилося додати ще кілька слів вдячності всім, хто допомагав. Бере гордість за наших спудеїв, коли чуєш від персоналу відділення, що такого свята діти тут ще не бачили! Радий, що майбутні медики настільки ж талановиті та добри, наскільки й скромні та відповідальні. Скажімо, ще зранку Аліна Лазарович та 5 група 2 курсу передали для дітей альбоми, олівці, пластилін, ігрові кубики. Адже достатньо хоча б раз побачити розумово відсталу дівчинку, яка пригортася подаровану їй ляльку та цлує тобі руку під час хороводу, почути тиху розповідь сироти, що навчається в інтернаті та займається в художній школі, достатньо хоча б раз здригнутися від жалю, але стримати сльози, щоб хотіти і надалі бачити лише сяючі очі дітей, для яких твориться казка. І коли дорослі теж вірють у неї, тоді ця спільна мрія може стати дійсністю, Свічка не гасне, коли від неї запалюють іншу! Любові всім, добра та міцного здоров'я! Хай буде!

Олег ГУКОВСЬКИЙ,
клінординатор кафедри
неврології, психіатрії,
наркології та медичної
психології

Їдебіа

КАЛИНА-ЦІЛІТЕЛЬКА

Чудовий кущ калини звичайної милує око людини не лише на весні, коли вкрите розсипом біліх пахучих парасольок. Ще більше радіють люди красі куща, вкритого кетягами барвистих ягід. Та як часто ми послуговуємося ними? Мабуть, тоді, як «припече»: не здужаємо, доймає кашель, болить горло. Справді, вони тоді діво допомагають. Але здебільшого обминаємо свіжі, ваговіті пучечки блискучих ягідок і прямуємо в пошуках здоров'я до цитрусових (хтозна, де, як і коли вони вирощені, яким чином зберігалися під час транспортування до нас?).

А не завадило б пригадати, що калина не менш цінна, як визнані вітамінні рослини: шипшина, чорна смородина, малина, обліпиха. І не дивно – вона багата вітамінами, дубильними, мінеральними речовинами, органічними кисло-

тами. Якщо ж порівняти із заморськими плодами (цитрусовими), та вітаміну С у ній більше в 1,5 раза, каротину – у кілька разів, зализа – у 5-10, фосфору – в 4-5 разів. Ще слід додати, що містять ягоди багато цинку, калію, магнію, іоду, міді та марганцю. Тому її вважають одним з найкращих кровотворних засобів. Щедро віddaє калина свій сік людині для кровотворення і кроноочищення. З урахуванням того, що сік калини згубно діє на мікроби, можна зробити висновок: вживання ягід калини вкрай потрібне, щоб не захворіти на грип чи гострі респіраторні інфекції. Людям із хворим серцем рекомендують їсти ягоди калини з кісточками, адже вони позитивно впливають на серцеву діяльність і збільшують сечовиділення, зменшують набряки. Калина допомагає впорядкуватися зі стресом.

ВОДА: ЗНАЙОМА ТА ЗАГАДКОВА

(Продовження. Поч. у №23 та
24 2007 р.)

Використання срібла для обеззаражування води є найефективнішим методом дезінфекції та консервування питної води. Його використовують, коли застосування хлору протипоказане: на суднах, у плавальних басейнах, у польових умовах.

Срібло є прекрасним консервантом мінеральної води. Багато років на Харківському, Тальнівському, Київському, Дніпропетровському заводах безалкогольних напоїв мінеральну воду обеззаражують сріблом дозою 0,2 мг/м³. Це забезпечує значну економію для заводів.

Дослідження показали, що при зануренні курячих яєць у срібну воду досягається ефективна дезінфекція шкаралупи.

Найширше срібна вода використовується в медицині.

У роки Другої світової війни срібну воду використовували для лікування свищів, виразок, гнійних запалень, опіків. У 60-ті роки ХХ ст. срібна вода успішно застосувалася в санаторії «Гарячий ключ» Краснодарського краю для лікування ангін, виразок шлунка, в гінекологічній та стоматологічній практиці.

Досліджували властивості срібної води в Київському науково-дослідному інституті педіатрії, акушерства і гінекології під час лікування бактеріальних вульво-вагінітів у дітей. Результати були високоефективними.

У лікувальній практиці використання срібної води як антимікробного препарату було виявлено також її вплив на підвищення імунітету людини, зміцнення нервової системи.

Срібною водою забезпечували космонавтів під час польотів.

Нині розроблена технологія консервування води іонами срібла на морських кораблях та аварійних запасів води для рятувальних суден.

Срібна вода зберігається в поліетиленових мішечках, поміщених у герметично закриті банки. Така вода не втрачає своїх смакових і біохімічних властивостей упродовж двох років.

Справді, жива вода!

ТАЛА ВОДА

Останнім часом установлено, що свіжа тала вода позитивно впливає на живі організми. Секрет «бурульки» вперше виявлено в Антарктиді, коли під час танення льоду був виявлений інтенсивний розвиток планктону – різновид мілководних організмів.

Свіжа тала вода наділена «пам'ятю». Встановлено, що вона має характерну підвищенню біологічну активність, яка зберігається деякий час після танення. Вчені помітили, що свіжота-

ла вода, яка вільно проходить крізь стінки стравоходу, здійснює оздоровчу та омолажуючу дії на весь організм. Проте, якщо лід розплавити і талу воду закипити, то вона втрачає стимулюючі властивості.

Тала вода підвищує урожайність сільськогосподарських культур, приріст молодняку птиці і тварин, яйценосність курей, молочність корів. Снігове покриття – це природне багатство полів. Незначна тепло-проводність снігу захищає поверхню землі і рослинність від негативного впливу сильних морозів та служить джерелом вологи, поповнюючи її запаси за рахунок талих вод.

АКТИВОВАНА ВОДА

Активована вода отримується в процесі температурної активації. Суть методу полягає в тому, що обезсолена вода чи водний розчин унаслідок нагрівання їх до високих температур під високим тиском змінюють свої властивості. Після повернення до звичайних умов така вода перебуває в особливому (метастабільному) стані, що проявляється в підвищений розчинній здатності сульфідів, силікатів, карбонатів та інших

речовин. При скорення процесу кристалізації мінеральних домішок у воді забезпечує зменшення розмірів частинок накипоутворюючих солей.

Магнітна вода значно зменшує відкладення органічних речовин, наприклад, парафінів. Така обробка корисна під час добування та перекачування високопарафінової нафти.

Омагнічення води успішно застосовують на водопровідних станціях у разі значного помутніння природних вод; аналогічна обробка промислових стоків забезпечує швидке зідання дрібнодисперсних забруднень.

Здатність магнітної води покращувати змочування твердих поверхонь використовується для вилучення цінних металів із руди під час її збагачення.

Магнітна вода використовується в сільському господарстві. Наприклад, п'ятигодинне замочування зерен буряків у магнітній воді значно підвищує урожайність, полив магнітною водою стимулює ріст і урожайність соняшнику, кукурудзи, піоморів.

Зараз широко вивчається використання магнітної води в медицині: вона допомагає виводити ниркові камені, має бактерицидну дію.

В одній із клінік Санкт-Петербурга хворі з нирковою та жовчнокам'яною хворобами пили таку воду і вона сприяла вимиванню солей та невеликих камінців. У клініці медичного інституту м. Пермі успішно використовують магнітне поле як зневідбіючий фактор та як засіб, що прискорює рубцювання виразок і ран.

МЕРТВА ВОДА

Нею заповнені моря, річки, озера, що отруєні відходами промисловості та іншої діяльності людини.

Відомий французький океанограф Жак-Ів Кусто писав: «Наш батько – океан гине. Море стало стічною ямою, куди стікають усі забруднюючі речовини, що виносяться отруєними річками, і всі забруднюючі речовини, які вітер і дощ збирають у нашій отруєній атмосфері. Скидають такий бруд також танкери. Тому не слід дивуватися тому, що по-троху з цієї стічної ями зникає життя.

Мені важко сказати, який з океанів найбільше забруднений. Середземне море найбільш забруднене на Землі. Під загрозою життя не лише мешканців моря, а й людей, що мешкають на бережжі».

За підрахунками Морського агенства в моря і океани щорічно скидають понад 6 млн тонн нафти. Ця нафта – не дар природи. Вона з'являється тут з вини людей. Важко уявити, але 1 г нафти може вкрити 12 км² поверхні води. А в океан щорічно потрапляє близько 1% нафти, що транспортується. Вчені підрахували, що якщо в 1 л води міститься 0,1 млрд. нафтопродуктів, то рибу споживати не можна.



сполук, у здатності тривалий час утримувати в своєму стані аномальні кількості розчиненої речовини і значно підвищувати кислотність.

Експерименти довели, що питома електропровідність активованої обезсоленої води в 10-20 разів вища, ніж неактивованої.

Учені сподіваються, що відкриття цього ефекту дасть змогу встановити закономірності утворення запасів корисних копалин та знайти ефективні шляхи їх пошукув.

Проводяться й медичні експерименти з активованою водою. Вона прискорює загоювання ран. Досліджують використання такої води для лікування екземи та алергії.

МАГНІТНА ВОДА

Останнім часом багато пишуть про так звану магнітну воду та про найдивовижніші результати, досягнуті завдяки її застосуванню в різних галузях.

Магнітна обробка води виявилася дуже ефективною до-

броть з накипом. Прискорення процесу кристалізації мінеральних домішок у воді забезпечує зменшення розмірів частинок накипоутворюючих солей.

ХХ ст. назване атомним віком.

Ми живемо в ХХI ст. Радіоактивні

відходи продовжують забруднювати водомісця. Майже півстоліття тому в мілкі Балтійське

море були викинуті цементні

на землю кислотними дощами. Ці дощі вкрай шкідливо діють на навколошнє середовище, зокрема: знижується врожайність більшості сільськогосподарських культур унаслідок ураження листя кислотами; вимишаються з ґрунту кальцій, калій і магній, що викликає деградацію фауни та флори; гинуть ліси (особливо чутливі до кислотних дощів кедр, бук і тис); отруюється вода озер і ставків, де гине риба, зникають комахи; зникають водоплавні птахи та тварини, що харчуються комахами; гинуть ліси у гірських районах (таких, як Карпати), що викликає гірські

звузи й селеві потоки; прискорюється руйнування пам'яток архітектури та житлових будинків,

особливо тих, що оздоблені мармуром і валняком; збільшується кількість захворювань людей

(подразнення очей, хвороби дихальних шляхів тощо).

Узимку поблизу ГЕС та металургійних заводів інколи випадає також кислотний сніг, який ще шкідливіший, ніж кислотний дощ, що пояснюється більшим вмістом кислот. Райони, де випадає такий сніг, мають відразу 4-5-місячну дозу забруднення, а під час його танення відбувається процес концентрації шкідливих речовин, тому тала вода інколи містить удесятеро більше кислот, ніж цей сніг.

З таким станом речей мириється не можна. А тому сьогодні, як ніколи, є актуальним питання охорони водних ресурсів.

Основні заходи з охорони водних ресурсів від забруднення такі:

1. Регулювання поверхневого стоку річок.

2. Затримання поверхневого стоку на водозборах.

3. Накопичення талих і дощових вод у водосховищах.

4. Розробка науково обґрунтованих норм водокористування.

5. Будівництво водоочисних споруд або систем зворотного водопостачання.

6. Упровадження безвідходних технологій.

7. Протиерозійні роботи на водозбирних площах.

8. Забезпечення водозахисних насаджень, що регулюють стік, послаблюють процеси водної ерозії ґрунтів.

Охорона Світового океану від забруднень – це актуальна проблема для всіх країн. ООН прийняла «Хартію морів», якою передбачено запобігання забрудненню морів стічними водами, нафтою, різним брудом, радіонуклідами тощо.

Правову охорону водомісцями країн регулює закон України «Про охорону навколошнього середовища» (1991 р.).

**Володимир КОНДРАТЮК,
професор ТДМУ**

на землю кислотними дощами. Ці дощі вкрай шкідливо діють на навколошнє середовище, зокрема: знижується врожайність більшості сільськогосподарських культур унаслідок ураження листя кислотами; вимишаються з ґрунту кальцій, калій і магній, що викликає деградацію фауни та флори; гинуть ліси (особливо чутливі до кислотних дощів кедр, бук і тис); отруюється вода озер і ставків, де гине риба, зникають комахи; зникають водоплавні птахи та тварини, що харчуються комахами; гинуть ліси у гірських районах (таких, як Карпати), що викликає гірські

звузи й селеві потоки; прискорюється руйнування пам'яток архітектури та житлових будинків, особливо тих, що оздоблені мармуром і валняком; збільшується кількість захворювань людей (подразнення очей, хвороби дихальних шляхів тощо).

Узимку поблизу ГЕС та металургійних заводів інколи випадає також кислотний сніг, який ще шкідливіший, ніж кислотний дощ, що пояснюється більшим вмістом кислот. Райони, де випадає такий сніг, мають відразу 4-5-місячну дозу забруднення, а під час його танення відбувається процес концентрації шкідливих речовин, тому тала вода інколи містить удесятеро більше кислот, ніж цей сніг.

З таким станом речей мириється не можна. А тому сьогодні, як ніколи, є актуальним питання охорони водних ресурсів.

Основні заходи з охорони водних ресурсів від забруднення такі:

1. Регулювання поверхневого стоку річок.

2. Затримання поверхневого стоку на водозборах.

3. Накопичення талих і дощових вод у водосховищах.

4. Розробка науково обґрунтованих норм водокористування.

5. Будівництво водоочисних споруд або систем зворотного водопостачання.

6. Упровадження безвідходних технологій.

7. Протиерозійні роботи на водозбирних площа

СОФІЯ ОКУНЕВСЬКА – ПЕРША ЖІНКА-ЛІКАР У ГАЛИЧИНІ

сторія знає багатьох жінок – видатних полководців, художників, поетів і творців науки. Клеопатра, щоб не бачити tragedії своєї країни, свідомо загинула від зміїної отрути. Жанна Д'Арк у важкий для французького народу час очолила визвольну боротьбу проти англійських загарбників. Поетеса Леся Українка на «сумнім перелозі» сіяла «барви стів квіті» і серед лихів «співала пісні», ставши, за словами І.Франка, чи не одиночним чоловіком на всю тогодчу Україну. Марія Складовська-Кюрі – двічі лауреат Нобелівської премії, як учений фізик і хімік, Соломія Крушельницька – все-світньовідома оперна співачка. Цей перелік можна продовжувати, але він був би неповним, якщо не згадати Софію Окуневську, яка стала першою жінкою-лікаркою в Австро-Угорщині, першою на західноукраїнських землях жінкою-українкою, що здобула університетську освіту. Це під її впливом О.Кобилянська стала українською, а не німецькою письменницею, це вона навчила В.Степанника любити русів і правду в собі; це її національність успадкував син Юрій. І коли Андрей Шептицький запитав Юрія, чому він став українцем, то Юрій відповів: «Якби поляки були в такому становищі, в якому є Українці, я став би поляком».

Хто ж вона, Софія Окуневська?

Народилася Софія Окуневська 12 травня 1865 року в с.Довжанка на Тернопільщині у сім'ї священика. Походила із старого українського роду. Прадід Софії Окуневської був Стефан на прізвище Окунь і ледве вмів читати й писати. Його нащадок Адам-Данило вже писався Окуневським і вивчився на священика. Наймолодшим із синів Адама Окуневського був Кирило, який один з перших українців отримав вищу фармацевтичну освіту. Передостаннім у сім'ї був Атанасій Окуневський, батько Софії.

Після смерті матері (1870 р.) Софія виховувалася в родині Івана Озаркевича. Одним з її вчителів тут був брат Ольги Кобилянської Юліан (автор єдиного на той час латино-українського словника). Він не раз казав: «Коли б мої «хлопці» (гімназисти) були такими знаменитими учнями філології, як Софія Окуневська, я би був гордий за них». О.Кобилянська описує Софію, яка справді-таки була дуже вродливою жінкою, ось так: «Бачу її молодою 18-річною дівчиною. Якщо можна порівняти молоду дівчину з квіткою, то Софію можна було порівняти з лілією...»

Всі, хто знову молоду Софію Окуневську, пророкували її близьку кар'єру піаністки. Засвідчувала Ольга Кобилянська, що, звичайно, чула піаністів з більш високою технікою гри, але

ні разу не зустрічала того, хто б мав «глибше розуміння, поважніше, гідніше поняття почувань і віддання їх музику», ніж це було в Софії Окуневської. Відома передвоєнна журналістка Марія Струтинська, автор багатьох чудових психологічних нарисів про жінок того часу, у зворушливому спогаді «Прощаючись з портретом», надрукова-

видно, було першою систематизацією всієї багатолітньої самосвіти Кобилянської, образно кажучи, це був перший її університет. При цьому доречно привести також роздуми Ю.Клинового (псевдонім Юрія Стефанника – сина Василя Стефанника): «Проте сірою еміненцію західноукраїнської літератури Софія Окуневська-Морачевська стала ще тому, що свого чоловіка Вацлава вчинила українофілом і пропагатором української літератури, що свого талановитого сина назавжди прихилила до українства, а врешті, що Василів Стефаникові в буквальному значенні випростувала хребет».

Це вона – Софія Окуневська – навчила В.Степанника цінувати українську селянську культуру, її високі етичні й естетичні вартості. Свідченням цього є признання В.Степанника у автобіографічному нарисі «Серце»: «Софія Морачевська – пані, що навчила мене любити Русів і правду в собі».

1884 року Софії Окуневській вдалося отримати дозвіл на складання екзаменів за гімназійний курс і 1885 року вона їх блискуче склала при Львівській академічній гімназії, чим викликала сенсацію у цілій Галичині. 1886 року її закінчило лише 13 дівчат. Гімназійне свідоцтво відкривало доро-

ному у часописі «Жінка» (1938 р.), назвала музику С.Окуневської «отворенням таємних воріт до іншого світу». Своїм виконанням гри на піаніно Софія зачаровувала В.Степанника (познайомилася в березні 1894 р. в Krakowі під час концерту на честь Шевченка), а свідченням того є його нарис «Портрет».

Ольга Кобилянська, визначний майстер слова, назвала Софію Окуневську своєю першою літературною подругицею, яка перша почала прихильяти молоду письменницю до української мови й літератури та, за словами письменниці, «заговорила до мене українською мовою, перевеконуючи мене, що мені треба писати не по-німецьки, а для свого народу – по-українськи, навчила фонетикою писати, надавала українських книжок». Софія Окуневська познайомила Кобилянську із своєю родичною – письменницею Наталею Кобринською, яка ще більше «підбадьорювала не покидати пера, вивчуватися якнайліпше своєї мови і писати». Маючи доступ до великої бібліотеки Окуневських, Ольга Кобилянська поринула в світ наукової і художньої літератури, читаючи твори Т.Шевченка, І.Франка, М.Драгоманова, студіючи твори європейських філософів. Це спілкування, оче-

гу до вищої освіти – університету, але лише чоловікам. Два роки боролася Софія Окуневська, аби її дозволили навчатись в університеті, але не домоглася нічого, тому вирішила отримати вищу освіту в Швейцарії, де жінкам дозволялося навчатися в університеті.

1887 року Софія Окуневська зорганізовує видання першого

жіночого альманаху «Перший вінок», в якому були зібрані всі кращі українські літературні сили того часу. Робота над альманахом зближила Софію Окуневську з Іваном Франком, який підтримав її у намаганні здобути освіту. 1887 р. Софія вступила на медичний факультет Цюрихського університету, який закінчила в січні 1896 р., ставши першою жінкою-лікаркою в Австро-Угорщині та першою на західноукраїнських землях жінкою-українкою, що здобула університетську освіту.

Після закінчення навчання Софія не змогла відразу одержати працю в Галичині: австрійський уряд не визнавав закордонних дипломів. Після доволі тривалих дипломів формальних процедур 15 березня 1900 р. на засіданні сенату Krakівського університету відбулася ноstryфікація докторського диплома Софії Окуневської. Тепер Софія отримала право на самостійну лікарську практику, але, на жаль, не знайшloся місця у Krakові, де планувало працювати подружжя (1890 р. С.Окуневська одружилася з В.Морачевським), незадоволивши їх і Lьвів. 1900 року В.Морачевський та С.Окуневська виїздять до Карлових Вар у Чехію, де В.Морачевський практикує приватним лікарем.

1894 року на концерті на честь роковин T.Шевченка Морачевські познайомилися з В.Степанником, про що він пише в «Автобіографії» так: «Я зазнайомився і заприязнівся з Вацлавом Морачевським і з його кар'єрою як лікаря і вченого цим буде перекреслена, проте і тут вона залишилася вірною собі, і тут була першою, яка кинула виклик урядові за його звущання над українцями. До речі, у листі Юрія Морачевського (син С.Окуневської) до Камілі Люцерні (близька подруга С.Окуневської) «Лист мандрівного українця з 1925 року», де він описує свої літні мандрівки по Східній Галичині, зазначено: «...У Dolinі нас зустрів молодий сільський господар, голова споживчої кооперативи, що дитиною і школарем був у часи війни у барачному таборі у Гмінді, і добре пам'ятав мою маму».

Останні кілька років С.Окуневська жила у Lьвові, вела невелику лікарську практику. А померла 24 лютого 1926 року в лікарні від гнійного апендициту. Похована С.Окуневська на Lичаківському цвинтарі у Lьвові. Разом з нею в одній могилі були пізніше поховані її син Юрій, донька Єва, чоловік Vaclav, внучка Софія.

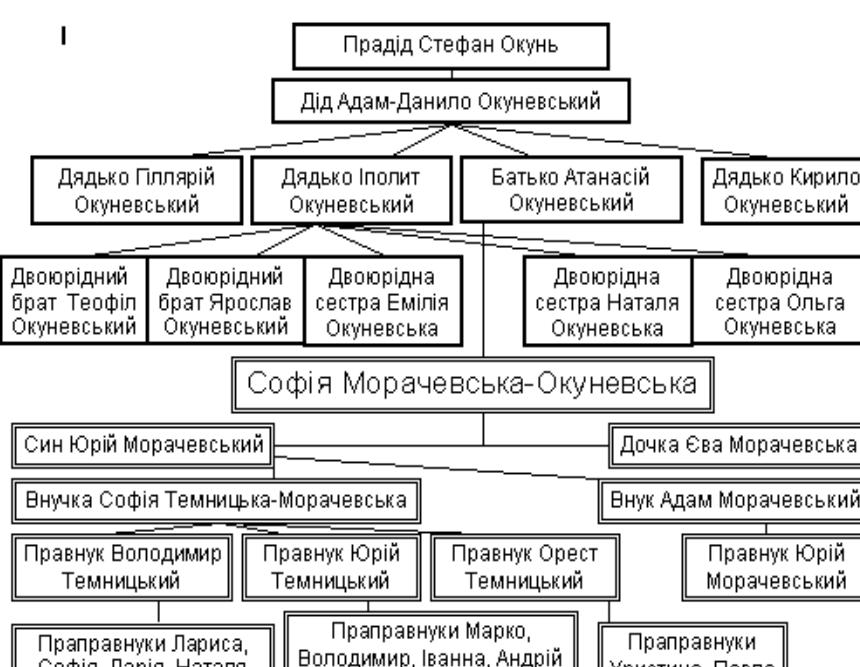
Такий неповний опис життєвого шляху С.Окуневської-Морачевської, яка прагнула своєю практикою і жертвістю возвеличити рідний народ. Усім своїм життям вона довела свою безмежну любов до України і людей.

Другим етапом наших досліджень було складання генеалогії роду С.Окуневської-Морачевської та його опис, що подаємо нижче.

Славиться міцними родинами й відомими іменами Тернопільська земля. Усім знайомий древній рід Tarhavych, власників земельних угідь у Тернополі, сім'я першого бургомістра нашого міста Володимира Luchakivskogo, шляхетне сімейство Kruzhelnytskych. Список цей, звісно, можна продовжувати і продовжувати... Ось і нині запрошуємо до розмови про ще одну неординарну особистість – першу жінку-лікарку в Австро-Угорщині, першу на західноукраїнських землях жінку, що здобула університетську освіту, Софію Окуневську, родові корені якої – у нас, на Тернопільщині. Генеалогію роду славетної краянки «Медичній академії» люб'язно запропонував автор життєпису Софії Окуневської, відомий у львівському науковому колі вчених, завідувач кафедри біохімії Lьвівського національного університету ветеринарної медицини і біотехнологій ім. C.Z. Ghiță, член Всеукраїнського біохімічного товариства Віктор ГАЛЯС.



ГЕНЕАЛОГІЯ РОДУ СОФІЇ ОКУНЕВСЬКОЇ-МОРАЧЕВСЬКОЇ



жінкою Софією з Окуневських. Вони приїхали з Цюриху, обє високоосвічені, і від них я користувався широким європейзмом. Вони ж і мали на університеті на мене глибокий вплив». В.Степанник навчався на той час у Krakівському університеті на медичному факультеті.

1914 року в час війни В.Морачевський почав працювати гар-

